

Letní Vacenovický ZPRAVODAJ

ČERVENEC / 2020

Významná osobní výročí

Zlatá svatba – Ludmila a Vratislav Koutní

Zlatá svatba – Anežka a Kliment Kristovi

Obr. 1 / Zemské barvy a znak Moravy, 1900

Obr. 2 / Současná podoba moravské vlajky

Obr. 3 / Iluminace na erbovní listině ze 7. prosince 1462. Moravský zemský archiv

Obr. 4 Pečeť moravských stavů na listině z 18. století. Moravský zemský archiv

Vážení spoluobčané,

do prázdninových měsíců vstupujeme s nadějí na návrat k „normálnímu životu“. Předpokládáme, že dojde ke zrušení i posledních restrikcí, které nás díky nákaze koronavirem omezovaly. V polovině března se pro nás všechny zastavil svět. S hrůzou jsme sledovali děsivé záběry z nemocnic z Itálie a Španělska a báli se vystrčit nos z domu. Nutné vycházky za nákupy a do zaměstnání jsme absolvovali zabalení v rouškách a rukavicích, nenavštěvovali jsme naše rodiče a prarodiče. Současný vývoj koronavirové nákazy nám dává důvod k optimismu a pomalu se vše vrací k normálu. I když někteří školáci zůstávají doma, část dětí usedla do lavic svých tříd, aby se společně dočkali ukončení podivného školního roku. Postupně se nám uvolňují hranice, máme otevřeny provozovny služeb i obchody a hospody. Většina firem a úřadů se vrací ke své činnosti. Restriktivní opatření zaručovala společenský distanc a předpokládal se pomalý nárůst nemocných Covidem-19. Nakolik bylo nutné tyto restriktce držet několik měsíců, ať odpovědí odborníci. Omezení plánovaných výkonů v nemocnicích, rušení pravidelných kontrol pacientů, malí, ale i velcí provozovatelé služeb, obchodníci, řemeslníci bez práce a bez prostředků,

to vše více či méně postihne nás všechny. Opatření minulých týdnů velmi zatížila ekonomiku naší země. A tím i rozpočty obcí a měst. Je velmi pravděpodobné, že naše obec přijde už letos v roce 2020 o velkou část svých příjmů z daní. Jen za měsíc květen 2020 jsme na daních dostali ze státního rozpočtu o 769 390 Kč méně, což je snížení o 35% oproti květnu roku 2019. 35% za jeden měsíc. Celkové zatížení naší obce v roce 2021 předpokládáme ve výši až 6 milionů (viz tabulka). Z tohoto je patrné, že budeme mít co dělat, abychom situaci ustáli. Dovoluji si se vši odpovědností říci, že budeme nuceni zvažovat každé vydání, budeme šetřit a některé investice se budou posunovat do dalších let. Stavby a projekty, které jsou podpořeny z dotací jako například Multifunkční dům, budou muset být dofinancovány z úvěru. Jedinou výhodou této situace je předpokládaný nízký úrok. Doufám, že se tyto nutné kroky setkají s vaším porozuměním. Všichni musíme uvážlivě plánovat, realizovat jen nezbytné investice a každý nákup a výdaj pečlivě promyslet, tak jako v rodinném rozpočtu. A je jen na nás, zda se dokážeme s novými výzvami poprat. Já pevně věřím, že ano.

Ing. Jana Bačíková, starostka

MORAVSKÁ VLAJKA NA POČEST PŘÍCHODU CYRILA A METODĚJE

Příchod patronů Moravy sv. Cyrila a Metoděje k nám na Moravu byla událost obrovského kulturního a duchovního významu nejen pro naši zem, ale pro značnou část Evropy. Na počest této události vyvěšují radnice a obecní úřady moravskou vlajku.

Historie moravské vlajky

Dnešní hojně rozšířená podoba moravské vlajky vychází ze zemských barev, zlaté a červené, kterých se od počátku 19. století používalo k výzdobě, později začaly být vyvěšovány i jako prapory. Oficiálního stvrzení se dočkaly v roce 1848, kdy poslanci Moravského zemského sněmu schválili 5. článek nové moravské ústavy, ve kterém se definuje zemský znak a zemské barvy: „Země moravská podrží dosavadní svůj erb zemský, totiž orlici vpravo hledící, v poli modrém a červenožlatě kostkovanou. Zemské barvy jsou zlatá a červená.“ Od stanovených zemských barev byla následně odvozena moravská vlajka, kterou tvoří dva vodorovné pruhy. Horní pruh je žlutý, spodní je červený. **Obr. 1**

Hlavním motivem moravské vlajky je žluto-červeně šachovaná orlice na modrém štítu, kterou ve svém znaku mohou Moravané užívat již od roku 1462, a to na základě erbovního privilegia císaře Bedřicha III. Štít s orlicí je vložen do středu vodorovné bikolóry. Tyto heraldické barvy, odvozené z tinktur orlice, sloužily k reprezentaci zemských stavů již v období renesance a baroka. **Obr. 2**

Další použití moravské vlajky

Kromě tohoto nejvýznamnějšího svátku bývá moravská vlajka vyvěšována i v další dny spjaté s moravskou historií. 28. března si připomínáme výročí narození světoznámého moravského učenice Jana Ámose Komenského, 15. září významného moravského politika a diplomata, ochránce moravských zemských práv a svobod, Karla staršího ze Žerotína. Zvolení moravského markraběte Jošta Lucemburského, zvaného též Moravský, římským králem připadá na první říjen, 28. října si připomínáme nejen vznik Československé republiky, ale také svatořečení velkomoravského panovníka Rostislava.

ZEMSKÝ ZNAK MORAVY

V modrém štítu je zlatě a červeně šachovaná, napravo hledící rozkřídlená orlice, se zlatou korunkou na hlavě, se zlatým zobcem, zlatými pařáty a s červeným jazykem. Strážcem štítu je postava anděla. **Obr. 3**

ZEMSKÁ PEČETĚ MORAVY První písemná zmínka o moravské zemské pečetě pochází z 18. června 1477. Sněmovní pečetě ze 16. až 19. století nesou vyobrazení anděla držícího zemský znak. Přivěšeny jsou na zlaté a červené šňůře. **Obr. 4**

Jana Bačíková

Zdroj: <http://zamoravu.eu/>

Předpokládané daňové výnosy pro rok 2020 pro obec Vacenovice

Sdílené daňové příjmy	2020	Predikce MF		Snížení o 20%		Důsledek komp. bonusu	Důsledek daň. balíčku
		Odhad	Rozdíl	Odhad	Rozdíl	Rozdíl	Rozdíl
Daň z přidané hodnoty	16 146 235	14 657 370	- 1 488 865	12 916 988	- 3 229 247		- 40 902
Daň z příjmu právnických osob	6 446 930	4 538 870	- 1 908 060	5 157 544	- 1 289 386		- 1 0200 547
Daň z příjmu fyzických osob	9 002 910	7 170 374	- 1 823 536	7 202 328	- 1 800 582		
Daň z příjmu FO placená plátcí (ze závislé činnosti)	8 008 070	6 618 557	- 1 389 513	6 406 456	- 1 601 614	- 1 533 820	
Daň z příjmu FO placená poplatníky (z příznání)	159 005	14 455	- 144 550	127 207	- 31 801		- 20 451
Daň z příjmu FO vybíraná srážkou	693 840	419 195	- 274 645	555 072	- 138 768		
Daň z příjmů FO placená plátcí (zaměstnanci)	141 995	118 167	- 23 828	113 596	- 28 399	- 27 385	
Celkem	31 596 075	26 366 614	- 5 229 461	25 276 860	- 6 319 215	- 1 561 205	- 1 083 900
Kompenzační bonus a daňový balíček celkem							- 2 645 105
Celkový propad včetně kompenzačního bonusu a balíčku							- 8 964 320 (-28,37%)
Kompenzace na obyvatele							2 636 400

První sloupec: Předpokládané daňové příjmy, pokud by nedošlo k omezení ekonomických činností

Druhý sloupec: Odhad propadu sdílených daní Ministerstva financí ze dne 21. 4. 2020. Poslední aktualizovaná verze.

Třetí sloupec: Realistický pokles příjmů dle Národní rozpočtové rady s rovnání s predikcí Ministerstva financí.

Čtvrtý sloupec: Opady kompenzačního bonusu dle zákona 159/2020 Sb. Obec se dle tohoto zákona a § 6 bude podílet 25% z DPFO ze závislé činnosti

Pátý sloupec: Dopad na rozpočet obce díky tzv. daňového balíčku. Jde o návrh zákona, kterým se mění některé daňové zákony v souvislosti s výskytem koronaviru.

Obec se na celostátním hrubém výnosu sdílených daní podílí procentem stanoveným každoročně vyhláškou Ministerstva financí o procentním podílu jednotlivých obcí na částech celostátního hrubého výnosu daně z přidané hodnoty a daní z příjmů. Procentní podíl každé obce se vypočte jako součet vah 4 kritérií, které jsou definovány v zákoně č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení daní, ve znění pozdějších předpisů. Jedná se o tyto kritéria (a jejich podíl ve výpočtu):

- výměra katastrálního území obce (3%)
- počet obyvatel obce (10%)
- počet dětí a žáků navštěvující školu zřizovanou obcí (9%)
- násobky postupných přechodů podle počtu obyvatel (78%)

Na daňových příjmech se okrajově podílí i počet zaměstnanců v každé obci.

Ing. Jana Bačíková, starostka obce (zdroj: SMS ČR)

Děti narozené v I. polovině roku 2020

Maminka

Jan Bábíček

*Když vzpomínám na maminku,
je tu krásy aspoň chvilku,
její hlas a její zpěv
zapudil snad každý hněv.*

*Maminčin hlas chtěl bych slyšet,
co nazalávala se kyték,
když při práci vesele zpívala,
i když únavou již zívala.*

*Když hladila nás po vlasech,
v té ruce bylo hodně citu
a náš tichý smích
dával jejímu srdci sílu.*

*Však její srdce náhle utichlo,
to ticho slyšet je stále
i nám u srdce bolestí píchlo,
že maminka odešla nám náhle.*

*Však vzpomínky nám zůstanou,
jak jsme ji měli rádi,
do konce života se vzpomínkou,
její krásný hlas slyšet v dáli.*

**Sofie Kotábová
Štěpánka Bolfová
Lara Příbylová
Nikol Štěpánková
Nina Martínková
David Hrubý
Stella Jašíková
Michaela Jakubíčková
Matyáš Strmiska
Ellie Tomalová
Sia Zapletalová
Tadeáš a Petr Mikulcovi
Natálie Ondříšková**

Svatby v I. polovině roku 2020

Letní čas

Jan Bábíček

*V letní čas, jak měsíček vyjde,
posvítí milencům na cestu,
ten polibek, co z lásky přijde,
je krásný jako když políbíš nevěstu.*

*Když měsíc pluje po obloze,
milencům cestu ukazuje,
šepot lásky vyznání,
je to krásné přiznání.*

*Není těžké milovat,
mladou a hezkou tvář,
pravdu v lásce,
to provede jen čas.*

*Ty měsíčku na nebi vysokém,
opatruj náš rodný kraj,
v krásném místě jediném,
v pokoji dožít nám dej.*

**Eva Novotná a Filip Kalina
Ing. Bohumila Rybářová a Bc. Vítězslav Straka
Lenka Rupcová a Jan Kotáb**

Úmrtí v I. polovině roku 2020

Anděl smrti

Jan Bábíček

*Když přichází anděl smrti
a končí život náš,
je lepší mu jít naproti
a pomodlit se otčenáš.*

*Když po boku ti stojí blízcí
a život už ti odchází,
ta slza, co ti v oku prýští,
v dáli ať tě provází.*

*Proti smrti léku není,
proto važ si života,
naš kraj sluncem provoněný,
tvůj hrob navždy zachová.*

*Modlitbička na tvém hrobě,
snad i tebe potěší,
ta pieta v každé době,
lásku k tobě nezmenší.*

**Vincenc Tomeček 80 let
Jiří Sedlář 82 let
Anna Neduchalová 90 let
Jan Blaha 65 let
Josef Klásek 69 let
Antonín Grufík 80 let
Miloš Maďar 68 let
František Kotásek 67 let
Květoslava Kovaříková 75 let
Anastázie Výletová 96 let
Kliment Krist 77 let
Cyril Novák 89 let
Jiřina Hasíková 86 let
Pavel Bábík 70 let**

Významná osobní výročí v I. polovině roku 2020

Máj

Jan Bábíček

*V máji, když rozkvetou stromy
a slunce začne hřát,
ta jabloňka v širém poli,
svoji krásu na obdiv chce dát.*

*Vůně květů mládí vrátí zpátky,
i včelky vypijí ten nektar sladký,
v jejím chladném vonící stínu,
dopřeje lásku v milostném klínu.*

*Když opadnou lístky květů
a vůně jejich odletí,
i tak chce být užitečná světu,
mnoho krásných plodů nasadí.*

*Když podzim přijde k nám
a listí začne opadávat,
ovoce dá přednost krásným barvám
a v zimě bude odpočívat.*

96. narozeniny oslavil:
Jan Novák

92. narozeniny oslavil:
Ing. Blažej Ingr

91. narozeniny oslavila:
Ludmila Sladká

85. narozeniny oslavili:
**Blažena Tomčalová
Antonín Krist
Františka Jagošová
Božena Bábíčková**

80. narozeniny oslavili:
**Antonín Staša
Arnošt Brázdil
Františka Tomečková
Vincenc Jašík
Pavol Tomašovič
Božena Krupanská
Marie Lantošová**

Zlatou svatbu, tj. 50 let
společného života, oslavili manželé:
**Anežka a Kliment Kristovi
Ludmila a Vratislav Koutní**

STATISTIKA v I. pololetí roku 2020 ve Vacenovicích

narodilo 14 dětí
přihlásilo k trvalému pobytu 17 občanů
odhlásilo se z trvalého pobytu 21 občanů
zemřelo 14 občanů

Stav obyvatel před uzávěrkou zpravodaje činí 2199, průměrný věk 41,64 let.

Rekonstrukce MK ul. U Větráku

Ul. Borová – původní stav MK

CO SE PODAŘILO REALIZOVAT A CO PLÁNUJEME

Letošní první pololetí bylo zásadně ovlivněno epidemií koronaviru nejen v naší zemi, ale v celém světě. Vyhlášená restriktivní opatření zastavila volný pohyb osob, srazila ekonomiku jako zatím žádná předchozí krize. Byl podstatně omezen chod všech státních a krajských úřadů vč. místních samospráv. Přestože ta nejtvrdší krizová opatření byla již zrušena, přesto jejich část doznívá do dnešních dnů, tj. už čtvrtý měsíc. Jako odezvu na zpomalení ekonomiky byl Parlamentem ČR schválen nejvyšší schodek státního rozpočtu v historii České republiky, a to ve výši 500 mld. Kč. Samozřejmě, že nižší výběr daní se vlivem rozpočtového určení projevů snížením příjmů u všech obcí, a to v rozmezí min. dvou let. Pro rozpočet naší obce je předpoklad jeho snížení v letošním i příštím roce v rámci jednotek milionů. Při srovnání příjmů našeho rozpočtu za měsíc květen 2019 a kvě-

ten letošního roku je reálný výpadek téměř 900 tis. Kč. Tzn., že letošní i příští rok se odhaduje reálný dopad na snížení příjmů o 5 – 6 mil. Kč každý rok. Jak to bude v dalších letech počínaje rokem 2022, nikdo neví.

Takové zásadní snížení našich příjmů se zákonitě projeví ve snížení investičních aktivit do budoucích let. Přesto stavby, které jsme měli v plánu na letošní rok, a ty, kterým byly přiznány dotace, budeme realizovat i za cenu bankovního úvěru, protože především akce spojené s dotačním titulem by se při odmítnutí nemusely nikdy, nebo alespoň po dlouhé roky zopakovat. Proto v následujícím předkládám seznam staveb, které jsme naplánovali pro letošní rok s případným dokončením v dalších letech. V tabulce uvádím seznam staveb dokončených, rozpracovaných a připravovaných v letošním roce.

FINANČNÍ NÁKLADY STAVEB REALIZOVANÝCH V LETOŠNÍM ROCE 2020 (Finanční náklady jsou uvedeny v tis. Kč vč. DPH)

Poř. č.	STAVBA	PROJEKTOVÁ CENA	SOUTĚŽNÍ CENA	ROZDÍL ÚSPORA	VÝŠE DOTACE	POSKYTOVATEL DOTACE
1	VESTAVBA JÍDELNY V ZŠ VÝMĚNA OKEN A DVEŘÍ	457	530,5 489,9	-73,5 -	VLASTNÍ PROSTŘEDKY	-
2	STAVEBNÍ ÚPRAVY MK – ul. BOROVÁ ul. U VĚTRÁKU	2764 1572,4	2748 1553,5	-16 18,9	1800 -	MMR -
3	ÚPRAVA TERASY NA DVORKU ZŠ	397	392	5	785 VČ. VYBAVENÍ	MMR
4	VODOVOD – SKLEPY ŽLÉBKY	1979,5	2033	-53,5	MAJITELÉ SKLEPŮ	-
5	MULTIFUNKČNÍ DŮM A DŮM PRO SENIORY	53 345	-	-	9000	MMR
	CELKEM	60 514,9	7746,9	-119,1	11 585	

Z uvedené tabulky je patrné, že v průběhu minulého roku došlo k výraznému navýšení cen vstupních materiálů a především stavebních prací. Ani výběrová řízení nedokáží srazit realizační cenu stavby pod rozpočtovou cenu projektanta. V následujícím uvádím zjednodušený popis staveb.

1) Vestavba jídelny v ZŠ + výměna oken a dveří: základní popis stavby byl uveden v již v Zimním zpravodaji v r. 2019. Díky výměně všech venkovních oken (17 ks) ve výdejně, jídelně, chodbě a tělocvičně vč. 2 ks vstupních dveří byla původní smlouva o dílo rozšířena o její termínový a finanční dodatek. Cena za výměnu oken je uvedena v tabulce a termín realizace se posunul do 29. 2. 2020. Zhotovitel termín dodržel a stavba byla předána 25. 2. 2020. Následovala kolaudace díla a dodávka vč. montáže vnitřního vybavení výdejny. Šlo především o nerezový stůl pro sběr použitého nádobí, nerezový mycí stůl se dvěma dřezy a tlakovou sprchou vč. dodávky a montáže průmyslové myčky nádobí. Zbývajících vhodných vybavení bylo převezeno z bývalé jídelny na „Šimečkovém“. Kolaudační rozhodnutí bylo vydáno až v druhé polovině března, což bylo podmínkou zahájení

provozu. Ovšem toto datum se shodovalo téměř přesně s příchodem koronaviru a vyhlášením nouzového stavu. Byla zrušena školní výuka a dodnes jídelna neprošla provozním zatížením. Spuštění provozu se předpokládá až od 1. září 2020 se zahájením nového školního roku.

2) Stavební úpravy MK – ul. Borová a ul. U Větráku: práce na rekonstrukci těchto dvou ulic byly již zahájeny dne 11. 5. 2020 a dle smlouvy o dílo bude stavba ukončena nejpozději 7. 7. 2020. Délka úpravy ul. Borové je 441m s šířkou vozovky 540cm a od ul. Medová 530 cm. Technologicky stejná úprava je v ul. U Větráku, která je délky 244m a šířky v celé délce 540 cm. V současné době jsou osazeny silniční obrubníky a odfrézován narušený obrusný povrch vozovek. Tím se i vyrovnal podélný a příčný sklon komunikací. Zbývá osadit do výšek poklopy kanalizačních šachet a dešťových vpustí. Poté dojde k podbalení úseků v místě změněných příčných sklonů a konečné položení nové asfaltové obrusné vrstvy v tl. 5 cm. Po dokončení pokládky obalovaných směsí bude za obrubníky dosypána zemina a stavba ukončena snad i před smluvním termínem. U těchto staveb jsme

Dvorní trakt ZŠ – současný stav

Vizualizace – venkovní učebna na dvoře ZŠ

2x podávali žádost o poskytnutí dotace a na rozhodnutí čekali téměř tři roky. A podařilo se částečně. Začátkem letošního roku jsme obdrželi rozhodnutí z Ministerstva pro místní rozvoj (MMR), že poskytuje dotaci jen na ul. Borovou ve výši 1 800 000,- Kč.

3) Úprava terasy na dvorku ZŠ: tato úprava dvorního traktu ZŠ je poslední v celé sérii přístaveb a rekonstrukcí celého objektu. Ve dvoře, na stávajícím svahu mezi tělocvičnou a stávajícím schodištěm, bude zhotoveno 7 ks terasových stupňů s úpravou zhlaví pro posezení. Opraveno bude i stávající schodiště k víceúčelovému hřišti. Na stavbu máme platné stavební povolení i smlouvu o dílo se zhotovitelem. Stavební část bude v ceně 392 052,- Kč vč. DPH a termín výstavby byl na dobu prázdnin, tj. od 1. 7. 2020 do 1. 9. 2020. Na tuto akci jsme získali dotaci z MMR ve výši 784 858,- Kč. Rozdíl mezi touto částkou a stavební částí je určen na vystrojení a vybavení terasy. Bude pořízeno jednoduché zastínění terasy formou nepromokavé plachty, dále pak venkovní tabule na psaní, tematické tabule přírodovědné, výsadba vegetace, hmyzí hotel, tabule třídění odpadu apod.

4) Vodovod – sklepy Žlábky: v této stavbě vyšla obec vstříc žádosti majitelů sklepů o podporu v období sucha, kdy ve studnách v trati Žlábky není voda. V tomto případě na sebe obec vzala zpracování PD, všechny administrativní záležitosti – stavební povolení, výběrové řízení na zhotovitele i dohled nad vlastní realizací. Trasa vodovodu z PE DN 90 v délce 463m začíná napojením na stávající potrubí u cyklostezky na Vinohrádky a končí za posledním sklepem u silnice na Milotice. Smlouva se zhotovitelem je již potvrzena a chýlí se ke konci i vydání stavebního povolení. Na den 25. 6. 2020 je vypsáno sloučené stavební a územní řízení. Pokud na tomto řízení nenastane nějaký problém (žádný neočekáváme, protože se všemi vlastníky pozemků máme uzavřenou smlouvu o právu provést stavbu a budoucí smlouvu o věčném břemeni), mohla by být stavba zahájena nejpozději v polovině července. Věříme, že vybudováním vodovodu podpoříme rozvoj vinařství v naší obci a tím

i zvýšení cestovního ruchu. Přesto pro obec není žádnou prioritou. Proto byla se všemi vlastníky sklepů uzavřena darovací smlouva, kde se každý zavazuje k úhradě poměrné části vodovodního řadu. Stejně tak i vodovodní přípojky jsou plně v režii jednotlivých vinařů. Upozorňuji dále majitelů sklepů na splnění následujících podmínek, nutných pro zdárnou realizaci stavby:

- a) V případě, že ještě někdo neuhradil částku darovací smlouvy, ať tak učiní v nejbližších dnech.
- b) Po získání stavebního povolení vyzveme všechny majitele sklepů, v určitý den a hodinu, k vyznačení všech sítí nemovitosti – elektrokabel, odpady apod. Za jejich vyznačení před sklepem nese odpovědnost každý majitel, aby nedošlo během zemních prací k jejich poškození.
- c) Již teď by mělo dojít k dohodě majitelů sklepů o zpracování PD vlastní přípojky vč. vyjádření dotčených organizací, předání PD k vyjádření OÚ a následně stavebnímu úřadu Vracov k územnímu souhlasu. Až poté je možno uzavřít smlouvu o odběru vody s VaK a.s. Hodonín a začít vodovod provozovat. Zpracování PD by asi bylo nejlepší zadat jednomu projektantovi, ale to je na rozhodnutí každého vinaře.
- d) Před vlastní realizací si každý majitel sklepa rozebere dlažbu a po dokončení vodovodu si provede zpětné zadlaždění. Pokud to někdo nezvládne sám, bude možné se dohodnout se zhotovitelem v průběhu prací. K rozebrání zpevněných povrchů před sklepem budete opět vyzváni. Pro úspěšné zahájení prací a jejich dokončení je třeba, aby všichni vinaři ve Žlábkách aktivně spolupracovali s obecním úřadem a plnili nezbytné povinnosti zde uvedené.

5) Multifunkční dům a dům pro seniory: tato dlouhodobě plánovaná stavba, kdy jsme již potřeby žádali o přidělení dotací, došla dne 15. 6. 2020 konečně do cíle a u Ministerstva pro místní rozvoj nám byla na byty pro seniory přiznána dotace ve výši 9 000 000,- Kč. Tato dotace se vztahuje pouze na 15 bytů pro seniory. Zbývající stavební objekty

Žlábky čekají na nový vodovod

Byty pro seniory a multifunkční dům – vizualizace – pohled východní (ze dvora)

jsou plně hrazeny z vlastních prostředků. Celkové náklady stavby dle rozpočtu projektanta jsou ve výši 53 345 300,- Kč vč. DPH. Při snížení příjmů do obecního rozpočtu vlivem opatření v době koronaviru o 5 – 6 mil. Kč ročně bude nutné zajistit financování stavby bankovním úvěrem. V současné době připravujeme výběrové řízení na zhotovitele. Protože už v této fázi není možné při takto vysokém finančním oběhu nic podcenit, tak toto výběrové řízení bude dvoukolové. V prvním kole zadáme na profilu zadavatele, kde se firmy přihlásí, splnění všech námi stanovených ukazatelů a podmínek. Po vyhodnocení podaných nabídek budou firmy, které splní všechna kritéria, vyzvány k podání nabídkové ceny, kde nejnižší podání bude mít rozhodující váhu a bude vybrán vítězný uchazeč. Popsané výběrové řízení bude trvat min. 2 měsíce. Pokud nedojde ke komplikacím, spojených s odvoláním některého z uchazečů k Úřadu pro hospodářskou soutěž, předpokládáme zahájení stavby ještě v letošním roce, a to v průběhu měsíce října. Pokud tomu tak bude, dokončení akce předpokládáme cca v polovině r. 2022.

V následujícím, alespoň ve zkrácené formě, uvádím, z čeho se skládá stavba za 53 mil. Kč:

- 1) Demolice stávajícího objektu
- 2) SO-01 Multifunkční dům, který zahrnuje následující:
 - ▶ Lékařskou ordinaci
 - ▶ Zubní ordinaci
 - ▶ Vstupní byty pro mladé rodiny, 4 ks – 2+KK (tyto nejsou součástí přiznané dotace)
 - ▶ Spojovací krček s kulturním domem ve II. NP
 - ▶ Salonek pro využití obce a spolků pro různé akce
 - ▶ Bezbariérový výtah sloužící i pro byty pro seniory

Celý tento objekt je dvoupodlažní.

- 3) SO-02 Dům pro seniory: třípodlažní objekt se sklepními kójiemi pro jednotlivé byty. Celý objekt sestává

z 15-ti malometrážních bytů, z toho je 9 bytů jednopokojových (1+KK) a 6 bytů dvoupokojových (2+kk).

- 4) SO-03 Pošta: tento objekt pro přestěhování pošty a lékařské ambulance do nové ordinace slouží k centralizaci služeb do jednoho místa a zároveň si uvolníme stávající prostory pro další využití. Navržené prostory zahrnují samostatnou jednopodlažní, přízemní provozovnu pošty. Objekt je zcela autonomní s vlastním vstupem a je umístěn v přední části stavby, vpravo u vjezdu do areálu, vedle KD.
- 5) Dále multifunkční dům v sobě zahrnuje vnitřní zpevněné plochy a parkoviště pro 24 osobních vozů o celkové výměře 966 m².

Protože multifunkční dům a KD jsou propojeny spojujícím krčkem, zahájili jsme práce na zpracování dokumentace „Rekonstrukce KD“. Tato PD by měla řešit úpravu a rozšíření prostor v místě propojení, tj. v II. NP. Dále pak možné rozšíření objektu KD za přísálím pro možnost skladování stolů a židlí a celkovou rekonstrukci suterénu – bývalé vinnárny a kotelny.

Tento výčet akcí je pro letošní rok předpokládáme konečný. Více nám snad napoví vývoj hlavně ekonomiky na konci roku. Již teď se ale ví, že v příštích dvou letech se vlivem drastického snížení příjmů do státního rozpočtu omezí aktivita státu ve vypisování dotačních titulů a u obcí a měst vlivem nižších příjmů do obecních rozpočtů z rozpočtového určení daní bude omezena investiční aktivita.

Nicméně alespoň projektové dokumentace musíme mít připraveny, aby při zlepšení situace bylo možné rychle reagovat i v tom mále, co nám stát umožní.

Vážení spoluobčané, na závěr Vám všem přeji hlavně pevné zdraví v dnešní složité době a taky příjemné prožití krásných letních dnů.

Ing. František Novák, místostarosta

VYÚČTOVÁNÍ NÁKLADŮ NA SVOZ ODPADU V ROCE 2019

Příjmy:

Místní popl. za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy KO	1 268 612 Kč
Svoz odpadu od firem	41 040 Kč
Příspěvek EKO-KOM	200 972 Kč
Sběrný dvůr (Kovosteel, Asekol, Elektrowin)	72 670 Kč
Celkem:	1 583 294 Kč

Výdaje:

Svoz směsný + velkoobjemový + nebezpečný + tříděný odpad	1 900 026 Kč
Nákup pytlů na tříděný odpad	72 205 Kč
Sběrný dvůr (mzda, energie, voda, PHM, materiál, služby, opravy)	663 040 Kč
Celkem	2 635 271 Kč

Počet obyvatel Obce Vacenovice k 31. 12. 2019: **2 209**

2 635 271 : 2 209 = 1 192 Kč/obyvatele

Obec Vacenovice doplácela v r. 2019 na odpadové hospodářství 1 051 977 Kč.

Vývoj třídění odpadu v tunách – Obec Vacenovice

Rok	Tříděný odpad	Nebezpečný odpad	Objemný odpad	Směsný kom. odpad	Biologický odpad	Celkem
2012	410,0	14,7	43,8	547,3	45,8	1061,6
2013	428,8	15,9	55,1	472,3	69,2	1041,2
2014	420,3	23,7	56,7	516,4	240,4	1257,5
2015	529,1	15,6	106,1	512,3	258,1	1421,3
2016	621,8	18,8	146,1	505,5	209,0	1501,2
2017	788,8	13,2	145,9	546,9	211,2	1705,9
2018	939,3	9,4	179,9	585,7	215,6	1929,9
2019	915,8	28,8	197,0	588,4	52,6	1782,6

Ing. Marta Grufíková

Enviromentální výchova dětí

KRIZE SPOJENÁ S NEMOCÍ COVID-19 ZASAHUJE TÉŽ DO ODPADOVÉHO ODVĚTVÍ

V letošním roce se nám všem otočil svět vzhůru nohama. Onemocnění COVID-19, způsobené virem SARS-CoV-2, se nesmazatelně zapsalo do našich životů. Začátek roku 2020 si tak budeme všichni pamatovat jako období, kdy vláda vyhlásila nouzový stav a s tím přijala omezující opatření, například uzavření hranic, povinnou karanténu a uzavření restaurací, obchodů vyjma potravin, lékáren, drogerií a některých dalších. Následně vláda omezila volný pohyb a nařídila nosit ochranu dýchacích cest.

Tato omezení měla pozitivní vliv na boj s nemocí COVID-19, avšak zásadně negativní vliv na ekonomiku. Nutno dodat, že podobný postup zvolila většina států nejen evropských, ale celosvětově.

Zatímco probíhá rozvolňování omezení, ekonomika se stále propadá. Do problémů se dostaly nejen podniky v oblasti pohostinství a ubytování, zásadní je také pokles v automobilovém průmyslu, jež je tradičně velmi silným zaměstnavatelem v naší zemi.

To, jak je ekonomika a různé obory provázány, dokazuje i postupný nástup krize v odpadovém hospodářství. V současné době se potýkáme s akutním nedostatkem poptávky po druhotných surovinách. S tím, jak automobilový průmysl omezuje výrobní kapacity, klesá také jeho potřeba po recyklovaných plastech a papíru. Papírny zaznamenaly pokles zakázek z automotive a navýšení zakázek od elektronických obchodů tento trend nedokáže vyvážit. Spolu s dalším faktorem, kterým je levné dřevo jako primární surovina vlivem kůrovce, klesá zájem papíren o recyklovatelný papír, což sráží jeho cenu na trhu. Postupně tak může dojít i k situaci, kdy svozová firma bude nucena papírně za odběr papíru k recyklaci zaplatit.

Podobně je na tom i trh s plasty. Velká část recyklovatelného plastového odpadu míří opět do automotive. Například z PET lahví jsou po zpracování vyráběny koberečky do aut, čalounění či potahy sedadel. Z důvodu nízkého zájmu o tyto výrobky, již došlo i k uzavření jednoho z největších zpracovatelů PET lahví u nás – brněnské společnosti PETKA CZ, a.s.

Stejná situace panuje také trh s kovovým odpadem.

Do úskalí nás dostává nejen virus SARS-CoV-19, ale také naše vláda. Ta plánuje zastavit skládkování neupraveného směsného komunálního odpadu. Plán vlády je takový, že komunální odpad budeme termicky zpracovávat, tedy spalovat. K tomu by mělo nejspíš dojít v roce 2030, avšak kapacita spaloven v celé České republice je vzhledem k tvorbě odpadu obcany a firmami nedostačující, nehledě na logistickou a časovou náročnost při přepravě a vykládce odpadu na spalovně. Avšak s plánem ukončit skládkování se skládkám jen zřídka povolují další rozšíření. To vede k tomu, že majitelé skládek likvidaci odpadu zdražují, aby si zajistili ze zbývajících kapacity co největší ekonomický profit předtím, než budou nuceni skládky uzavřít.

Vždy se snažíme hledat nové možnosti využití či likvidace odpadu tak, aby tyto změny měly na zákazníka co nejmenší dopad. V případě obcí, jste našimi zákazníky vy, občané obce.

Přejeme vám, aby se vám nemoc COVID-19 vyhnula a aby vás nastávající krize co nejmeně zasáhla. Spolu to dokážeme.

Svozová firma Megawaste, spol. s r.o.

DANA ZÁTOPKOVÁ A VACENOVICE

V polovině března zemřela ve věku 97 let olympijská vítězka a dvojnásobná mistryně Evropy v hodu oštěpem, později trenérka a funkcionářka, Dana Zátopková. S manželem, vytrvalcem Emilem, tvořili jeden z nejslavnějších sportovních párů světa. Rodiče paní Dany Zátopkové se narodili ve Vacenovicích, a tak zde jako malá občas pobývala a v pozdějším věku se vracela za rodinou a přáteli. S paní Zátopkovou jsme se občas viděly ať už ve Vacenovicích nebo v jejím bytě v Tróji, kde jsem se nikdy nezapomněla zastavit při svých cestách do Prahy.

Paní Dana vždy vzpomínala, jak u nás v obci trávila prázdniny, jak při plese nakukovala s kamarádkami na tančící páry a z každého jejího vzpomínání bylo vidět, že jí Morava a Vacenovice přirostly k srdci.

Nějaký čas trávil u nás v obci i pan Zátopek. V době, kdy byl u tehdejší vlády v nemilosti, pracoval u naftový dolů v Senici a tak na víkendy jezdil do Vacenovic. Moje maminka Květa vzpomínala, že se Zátopkem běhávaly s dětmi přes vesnici. Tento výjimečný sportovec se zajímal o všechno, co se kolem něj děje, dokonce chodíval s místními ženami ve tři v noci poklízet krávy.

Dana Zátopková byla nejen sportovkyně, ale i milovnice folkloru a moravských tradic. Její škrábané kraslice jsme obdivovali ve Vacenovicích na Celostátní výstavě kraslic a ve svém bytě v Tróji, měla vyřezávané moravské lavice i se stolem a všemu vévodil pod sklem ručně malovaný pohled, který malovala její maminka pro tatínka ppl. Ingra na vojnu. **Obr. 1**

Obr. 1 / Pohled, který namalovala a poslala maminka paní Zátopkové pplk. Ingrovi na vojnu

Během let se Zátopkovi odmlčeli. Měli svůj život, sport, své zájmy a ani politická situace nepřála rodinným vztahům. To se změnilo v roce 2012. V tomto roce slavila paní Zátopková 90 let a zastupitelstvo obce Vacenovice se rozhodlo udělit paní Daně Čestné občanství. **Obr. 2** Po mém telefonátu s paní Danou jsem se dozvěděla, že se režisér Stehlík chystá k tomuto významnému výročí natočit medailonek s touto Paní sportovkyní a část natáčení se uskuteční ve Vacenovicích. Televizní pořad „Kde já se tady beru“ se nakonec částečně natáčel za účasti několik stovek občanů v přírodním areálu Žlábky, kde se sešly všechny folklorní spolky obce, a paní Dana si zazpívala a zavzpomínala na mladé

Obr. 2

Obr. 3a

Obr. 3b

časy. Velmi dojemné bylo setkání se sestřenicí Jiřinou Křížkovou, které byla jako mladá na svatbě. **Obr. 3a, 3b**

V roce 2012, 16. října ráno, jsem měla telefon od Karla Engela – olympionika, herce a kaskadéra, který paní Danu všude posledních několik let doprovázel. Tehdejší ministr obrany pan Vondra daroval paní Zátopkové k jejímu narozeninám let vrtulníkem. Let se měl uskutečnit po poledni. „Není problém, přijdu vám zamávat obecním praporem

Obr. 4

Obr. 5a

ze schodů úřadu“, zněla moje odpověď. Před polednem telefon od paní Dany, že přistane s vrtulníkem a jestli je kde. Samozřejmě, že je kde. Parkoviště u hřbitova. Tam vás budeme čekat. Obecním rozhlasem jsme vyhlásili tuto mimořádnou událost a v inkriminovaném čase se na parkovišti u hřbitova sešlo cca 50 lidí. Většina nesla drobnost pro oslaivenkyni, koláčky, slivovici i škrábané kraslice. V družném hovoru a plni očekávání jsme čekali na vzácnou návštěvu. Najednou se od Bzence ozval ohlušující rachot a na nebi se objevil obrovský vojenský vrtulník. Takový stroj samozřejmě nemohl přistát na našem malém parkovišti. Ale celé osazenstvo čekajících se nevzdalo a mávalo na vrtulník, který několikrát obkroužil naši obec. Musím přiznat, že jsem byla trochu pro smích, že jsem svolala dědinu a mávalo se na vrtulník, ale všechno je k něčemu dobré. Neuplynula ani hodina a paní Dana, celá dojatá, mi telefonovala. Při obletu Vacenovic vycházeli naši občané z domů, a protože věděli, že ve vrtulníku je paní Zátopková, ve všech ulicích jí mávali a zdravili ji. A to byl nový impuls k velké obnovené lásce k Vacenovicím a také k přátelství této neuvěřitelné ženy se mnou. **Obr. 4**

Obr. 5b

Těch několik let, během kterých jsem měla tu čest paní Zátopkovou poznat, jsem s ní zažila mnohé. Darovala nám obraz sv. Barbory, který visí v kostele Božského srdce páně. „Jelikož nemám přímých dědiců, vracím obraz Svaté Barbory do místa původu a daruji jej obci Vacenovice, kde se oba moji rodiče narodili. Dana Zátopková, rozená Ingrová, 13. dubna 2014“. **Obr. 5a, 5b**

Obr. 6a

Velkým zážitkem byla akce v roce 2015 v Muzeu Kampa v Praze u příležitosti ukázky velikonočních zvyků na Moravě. Tady jsme měli čest se potkat jak s paní Zátopkovou, tak i s Medou Mládkovou (100 let), velkou mecenášskou umění. Tehdy si obě dámy posteskly, že se vidí asi naposledy.

Obr. 6a, 6b, 6c, 6d

Obr. 6b

V roce 2016 se uskutečnilo v Praze v obchodním domě Quadrio křtění knihy „Náš život pod pěti kruhy“. Jde o vzpomínání paní Dany a Emila Zátopkových. (Úžasná a milá kniha, která vás pohltí. Je čtivá, je opravdová a upřímná. A je k vypůjčení v naší místní knihovně.) Tehdy zástupci všech folklorních souborů v krojích jeli pozdravit paní Danu a zpěvem podpořit tuto mimořádnou událost. Úžasná atmosféra a spontánnost. Určitě jsme udělali radost nejen paní Daně Zátopkové (a o to hlavně šlo), ale i všem ostatním sportovcům, olympionikům a i lidem, kteří si přišli koupit knihu a získat podpis od této světoznámé

Obr. 6c

Obr. 6d

oštěpačky. Paní Zátopková s námi zpívala i během podpisování. A my jsme měli tu čest pozdravit se a prohodit pár slov s Imrichem Bugárem, Danou Čáslavskou, Helenou Sukovou. Cyklisté, fotbalisté, zápasníci, veslaři, všichni tito slavní lidé, kteří svého času reprezentovali naši vlast na mezinárodních soutěžích a olympiádách, nyní přišli pozdravit a potěšit paní Zátopkovou. A my jsme měli to obrovské privilegium být tehdy u toho. **Obr. 7a, 7b**

Paní Dana Zátopková byla velmi aktivní žena i ve svém pokročilém věku. A protože věděla, že jsme ve Vacenovicích schopni zorganizovat cokoli, ráda mě a naše folkloristy volala k účasti ke svým aktivitám. A tak jsme například zpívali a vlastně i běhali v krojích na Běhu krajem Emila Zátopka. Cíl běhu je v Rožnově pod Radhoštěm a tam na Moravském Slavíně jsme společně s paní Danou uctili ostatky několika olympioniků a mezi jinými i Emila Zátopka.

Paní Dana milovala moravské písničky, a tak jsme ji v jejím bytě v Tróji překvapili s folklorními sbory několikrát. Vždy nás ráda viděla, vždy si s námi ráda zazpívala a pohostila nás dobrou slivovicí. **Obr. 8a**

S nastupujícím věkem paní Zátopkové pomalu nastupovaly i zdravotní problémy. Několikrát jsme se z Vacenovic vypravili ji pozdravit do nemocnice. Díky jejímu opatrovníkovi panu Engelovi se nám vždy podařilo tyto akce utajit a ji překvapit. A tak se zpívalo na chodbách a pacienti vybíhali, a když to šlo, paní Dana přišla za námi, a když už to nešlo, tak nás pouštěli i na pokoje a tam jsme zpívali, jedli koláčky a dokonce pili víno. V krojích a s vínem máte všude dveře otevřené. Poslední návštěva před vánocemi, kdy jsme se vypravili do nemocnice jen se sedmi zpěváky, byla dojemná. Paní Danu tělo už moc neposlušovalo a tak jen ležela, ale zpívala všechny písničky a ještě si poroučela, co chce slyšet, co si chce zazpívat. Slzy jí tekly štěstím a my jsme byli spokojení, že naše cesta nebyla zbytečná.

Obr. 8b

Obr. 7a

Obr. 7b

Obr. 8b

Obr. 8b

Každou svou cestu do Prahy jsem se u paní Dany zastavila. Předat pozdravy od občanů, nějakou dobrotu, víno, kořalku, ale nejvíce vždy ocenila kynuté knedlíky, ovoce, naše vacenovické koláčky, ale i svíčkovou, kterou si vždy poručila, když byla v obci na návštěvě. Byla to obyčejná, skromná žena, která měla ráda život, byla veselá a uměla si dělat legraci z okolí, ale i ze sebe. Několikrát jsme slyšela, a teď cituji: „Na tý fotce vypadám jak starý, hrbatý pes“.

Při mé poslední návštěvě letos v lednu se už loučila, tělo měla slabé, ale přesto byla veselá a plná humoru, všechno ji zajímalo. Musela jsem vyprávět co je Vacenovicích nového a jak se nám daří, co naše Habánské muzeum. Nezapomněla se zeptat, zda nám přišla nemalá finanční částka, kterou nám darovala. Byla vždy pozorná, milá, úžasná. Bylo mi velkou ctí, že jsem mohla s touto milou dámou strávit čas. Jen mě mrzí, že jsem se s ní nemohla rozloučit na pohřbu. Nařízená karanténa nedovolila, aby se pohřbu účastnilo více lidí. Přesto, kdo mě zná, ví, že nějaké důstojné rozloučení určitě ještě zorganizujeme. Až to čas dovolí. **Obr. 9**

Paní Daně Zátopkové Vacenovice dluží mnohé. Díky ní Vacenovice zná celá olympijská obec, senát (na návštěvu senátu PSČR šla ve žluté vestě s nápisem Vacenovice a senátoři se museli vyfotografovat tak, aby byl nápis vidět). Díky ní je v časopise Krásný domov článek o našem hřbitově, protože paní Dana prohlásila, že máme nejkrásnější hřbitov na světě. Vždycky, když to bylo vhodné, naši obec vzpomenu. I teď, po její smrti, se ozvala její nejlepší kamarádka a sportovkyně paní Vodičková s tím, že mě zná, že přece letěla nad Vacenovicemi vrtulníkem a že mi pošle parte. Paní Dana Vacenovice často vzpomínala. A tak jí máme co oplácet. Plánovaný dům pro seniory u nás ve Vacenovicích ponese její jméno a určitě bude zhotovena i pamětní deska, jako vzpomínka na tuto vynikající sportovkyni a mimořádnou ženu, která má kořeny u nás v obci. Já nezapomenu nikdy.

Ing. Jana Bačíková, starostka

Obr. 9

Dana Zátopková a její kořeny ve Vacenovicích

Oba rodiče Dany Zátopkové pocházeli z Vacenovic.

Matka Františka roz. Bábíčková se narodila v roce 1886 na č. p. 21 (dnes Devátovi) rodičům Janovi a Josefě Bábíčkové.

Nejstarší **bratr Františky byl Jan (1881)** byl lékařem a žil mimo Vacenovice.

Sestra Anežka (1883) se provdala do Milotic.

Sestra Terezie (1884) provdaná Bolfová (manžel Jan) zůstala na rodném domě a narodilo se jí 11 dětí:

Bohuslava (1903) se provdala za Josefa Ingra. Měli děti:

- dceru Andělu (1927) provdanou Chvátalovou,
- dceru Annu „Anuša“ (1930) provdanou Rouzkovou,
- dceru Bohuslavu (1941) žijící v Praze,
- syna Václava (1944).

Milada (asi 1904) odstěhovala se do pohraničí,

Marie (1905) provdaná Ingrová (matka Dominika Ingra),

Fabián (1909) (dcera Anna Zemánková a další),

Josefa (1911) provdaná Šťastná (nejmladší dcerou Ludmila Příkaská z č. p. 19),

Božena (1913) provdaná Kristová (syn Kliment, Fabián a Božena Chvátalová),

Jan (asi 1916) zemřel mladý svobodný,

Vladimír (1917) odstěhoval se do Zlína,

Jiřina (1920) provdaná Křížková „pod kostelem“,

Pavel (1922) žijící mimo Vacenovice,

Františka (1928) provdaná Belková.

Další **sestra matky byla Marie (1888)** provdaná za Polykarpa Křížku „Polyšová“. Její děti byly:

- Václav (asi 1910),
- Stanislava provdaná do Josefova,
- Miroslav (syn Miroslav Křížka a dcera Marie Charvátová),
- Polykarp (žil v Anglii),
- Alois (1926) žil s manželkou Anastázií na čísle 48.

Otec plukovník Antonín Ingr se narodil v roce 1887 rodičům Vincenci (1852-1925) a Františce Ingrové na č. p. 46.

Antonínův nejstarší **bratr Martin (1877)** se oženil s Rosínou Bábíčkovou a přestěhoval se na č. p. 24 (dnes Dřímaloši).

Jejich děti byly:

František (1900) ► měl dceru Marii (asi 1927) provdanou Křížkovou (známou jako Marie Stázková),

► syna Stanislava (asi 1933)

► dceru Josefu (1937) provdanou v Ježově.

Josef (1902)

► měl dceru Andělu (1927) provdanou Chvátalovou,

► dceru Annu „Anuša“ (1930) provdanou Rouzkovou,

► dceru Bohuslavu (1941) žijící v Praze

► syna Václava (1944).

Můžeme si všimnout, že tento bratranec Josef si vzal sestřenicu z matčiny strany paní Zátopkové Bohuslavu (viz výše) a právě s touto rodinou Dana udržovala velmi blízké vztahy.

Antonín (1904) ► měl dceru Kristýnu (1934) provdanou za Štěpána Dobeše,

► syna Antonína (asi 1941) „Tonda Ingr z č. p. 2“

Polykarp (1905)

► má dceru Marii (1930) provdanou Belkovou,

► Hedviku (1933) provdanou Novákovou,

► Ludmilu (1943) provdanou Pluháčkovou.

Anežka (1918) byla provdaná Rybová a má syny:

- Jana (1940), Antonína, Václava, Františka, Bohumila, Martina, Miroslava a jednu dceru Růženu provdanou Dřímalošovou.

Další **bratr otce Vincenc (1878)** zůstal v rodném domě na čísle popisném 46 (dodnes užíváno „u Vnošů“).

Bratřanci a sestřenice od strýce Vincence byli:

► Ing. Václav (1910),

► Božena (1913) provdaná Křížková (syn Zdeněk)

► Miroslav (1926).

Bratr Alois (1881) se oženil do Milotic.

Sestra Rozina (1884-1885) žila pouze půl roku.

Dědeček Dany Zátopkové Vincenc se v roce 1918 (ve stáří 68 let) znovu oženil s Pavlínou roz. Uherkovou a měli **syna Jana (1918)** „Jan Ingr naproti školy“. Jeho 8 dětí (Anna Tomašovičová, Františka Böhmová, Vincenc Ingr a další) jsou tedy dalšími bratřanci a sestřenicemi Dany Zátopkové.

Dana Zátopková s rodinou Dřímalošovou

MARIJÁNKY se loučí s čestnou občankou Vacenovic sportovní osobností DANOU ZÁTOPKOVOU (19. 9. 1922 – 13. 3. 2020)

„Objeví-li se na světě skrze člověka trochu více lásky a dobroty, trochu více světla a pravdy, měl život smysl.“

Byly jsme smutné nejenom jako ženy, zpěvačky, členky TJ Sokola, ale i jako občanky-kamarádky, že jsme se v koronavirové době nemohly rozloučit se světovou sportovkyní „vacenovjankou“ paní Danou Zátopkovou. Chceme se proto alespoň dodatečně poklonit její památce a podělit se s ostatními občany o pěkné vzpomínky na její milé a laskavé přátelství.

Tím, že jsme stály u zrodu jednání o jejím přijetí občanství obce, mohly jsme poznávat její „slováckou duši“ a „přihřívát“ se na její slávu. Paní Dana se „přiznala“, že Vacenovice byly jejímu srdci blízkým místem, ke kterému ji vázaly nejenom rodové kořeny, ale především krásné vzpomínky na dětství. Proto jsme se v posledních letech jejího života „naučily jezdit“ do Prahy, abychom ji přivezly alespoň „kousek“ Vacenovic v chuti koláčků, vína a písniček. S paní Danou nás spojovala úcta k předkům, tradicím, cit pro krásu našich krajů, radost ze zpěvu a láska k Moravskému Slovácku. Nejvíce jsme obdivovaly její vitalitu, otevřenost, skromnost, a že se jí ze sportovní slávy ani trochu „nezamotala hlava!“

Oslava udílení občanství proběhla v létě roku 2012 v prostředí vacenovského slováckého sklepa při jídle a zpěvu u dobrého vínečka, v kruhu muzikantů, zástupců veřejného života a blízké rodiny. Obecní beseda u paní Zátopové vyvolala vzpomínky na prázdniny prožívané v naší obci u strýčka Martina Ingra (dům č. 24, dnes rodina Dřímalovala). Byli spolu se svým bratrem plk. Antonínem Ingrem (1887- 1965, otec pí Zátopkové) jedněmi ze čtyř synů vacenovského rychtáře Vincence Ingra (1852-1925), jejich rodný dům byl na č. 46. Právě Martin převzal rodinné živobytí i vzácný, památný obraz sv. Barbory. Paní Dana se stala poslední majitelkou obrazu, a v roce 2014 jej vrátila do místa původu. Věnovala jej našemu kostelu v obci Vacenovice, kde se oba její rodiče narodili.

Setkání s rodinou navodilo u paní Zátopkové vzpomínky na „Dolní konec“, kde před domem strýčka Martina opět „zahlédla košatou skorou jablůnku, za humnem malé jezérko vyházané v járku „Prostředňáku“. Jedna z jejich sestřenic - paní Jiřina Křižková (roz. Bolfová 1920-2015) jí připomněla společně prožívané časy:

„Jak děcka zme byly celé léto vlezané ve vodě. Čmáchaly zme sa, létaly v paláší, chytaly ryby. Klučiska – aby byli zdraví – navařili polévky z havranů lebo zme si na drátkoch opékaly nožky skokanů. Při tem zme pásly husy, taky zme viděli, jak sa v jezérku máčalo konopí. A na zimu – dyž voda zamrzla – sa jezdilo na šlajfónoch.“ Paní Jiřce „Pod kostelem“ (jak jsme ji všichni znali) ani v 92 letech nevymizely vzpomínky na radostné dětství: „Najvéc zme hrály kalapače, protože guličky byly na děcka moc drahé. A tak zme si místo nich o zed' (né o žúdro!) obrúsili kúsky skřídlice a s něma zme gúlaly. A kdo měl skleněnkú – ten byl pán! Děvčiska nosily kalapače v kapci od kanafasky, ale Daně sa ušila červená kartónová sukénka! A co zme sa naskákaly školky!?“

Čerstvé devadesátníci paní Daně také „ožila“ paměť a vyprávěla o svících (loučení se svobodou), obřadném čepení

a rozverných maškarádách, které doprovázely velké, rodinné svatby. Obě pamětnice znovu prožívaly chvílky radosti při sbírání šišek ve vacenovském lese. Připomněly si kouzlo posezení na „otěpce boráčí“ při teplé peci v kuchyni tetičky Rozky. (Rozína roz. Bábíčková, manželka Martina Ingra). Sestřenice Jiřina a Dana pocítily „pohádkovou“ chuť jejich koláčů-lopatáků, přesňáků, bélešů, milostí nebo trubelek! Protože jejich tetička měla „bolavé“ nohy a nemohla chodit pracovat na pole, zastávala jen domácí práce. Často se stávalo, že chystala celý oběd pro početnou rodinu „z lůžka!“ A „mosela při vaření z toho lůžka ešče hrubým prutem durčikovat veliké stádo děcek!“ A že byla nejenom dobrou „vychovatelkou“, ale i kuchařkou, to potvrdily všechny pamětnice! Rozína Ingrová spolu s maminkou paní Zátopové (Františkou Ingrovou roz. Bábíčkovou) absolvovaly - jako jediné ženy ve Vacenovicích - výměnné studium v Uherském Brodě.

A protože bylo ve Vacenovicích Ingrů „jak naseje“, byla rodina paní Zátopkové od ostatních (Bonifáci, Bazilovci, Vinosovci, Ingři U školy) známa jako „Plukovníkovci“. Těžké životní období Protektorátu prověřilo jejich rodinnou pospolitost a soudržnost. Rodina vojáka-legionáře zakusila nacistické pronásledování: otec plk. Antonín Ingr byl vězněm koncentračních táborů Dachau, Buchenwald, matka Františka se ocitla se třemi dětmi bez střechy nad hlavou a bez základních životních potřeb?! Paní Jiřina Křižková ji svými vzpomínkami připomněla toto těžké období:

„Jak děvčica sem jezdila na kole „na žebráka“ v krátkéj, řádkovanéj sukničce až do hradišských kasární, potom aj do Buchlovic, kde u nich bývala Anuša (paní Anna Ingrová-Rouzková). Vozila sem jím tam zabijačku, někdy zabitú hus nebo kačenu nebo aj všelijaké ovoce. A strýček Janoš Ingr (nevlastní bratr plk. Ingra) jím zasěj dál lístky na potraviny nebo koněm přivezl uhel na topení.“

Paní Dana se svěřila, jak do jejího srdce zapadlo hodně slováckých písniček, které slyšela zpívat v Letochově hospodě. Jako malá bývala „skovaná“ pod hospodským stolem! Nedá se zapomenout na vacenovskou chasu v obřadních krojích, která za ní v roce 1948 přijela vlakem až do Uh. Hradiště, aby ji zazpívala na svatbě. Její manželství se světoznámým běžcem Emilem Zátopkem trvalo 52 let! O tom, že bylo manželství požehnané, svědčí výrok paní Dany: „Celý život jsem se s ním prochechtala!“

Chceme – u pomyslného hrobu – paní Zátopové poděkovat za její projev odvahy podepsáním petice Dva tisíce slov. Nebála se postavit z vůli komunismu, i když ji to „vyneslo nízký důchod“. Řekla nám k tomu: „Nepotřebuju být bohatá na peníze, šla bych znovu do podobného boje!“

Děkujeme paní Zátopové za morální apel, jak se stát dobrým, zodpovědným občanem. Vyslovujeme svůj obdiv nad tím, jak uměla vytvářet pěkné přátelské, rodinné a společenské vztahy, které neměřila penězi. Jsme jí vděčné za projev soucitu k zchudlým, zestárlým sportovcům a podporu

kulturně-společenského života v naší obci. My jsme s ní našly „společnou řeč“ hlavně jako zpěvačky. Zpěv byl i pro ni „medicínou“, která pomáhala žít vesele, i když jí bylo někdy smutno.

Připojujeme se k vyznání světového hudebníka a zpěváka Armstronga: „*Život je jako trubka. Když do ní nefoukáš, nic z ní nevyjde!*“ Skrývá se v něm zdroj pozhledného, příkladného a naplněného života naší paní Dany Zátopové.

Členky pěveckého sboru Marijanky

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

Duchovní odkaz našich předků

Postní a velikonoční doba církevního roku 2020 byla poznamenána nástupem zákeřné pandemie. Následky virového onemocnění „vystavují účet“ lidské omezenosti, křehlosti života a zároveň vybízí k zamyšlení: „Odkud pocházím a kam směřuji?“ Při hledání smyslu života můžeme objevit - ne naší zásluhou získaný - cenný dar: duchovní odkaz našich předků. Zdrojem jejich lidové moudrosti byl život podle desatera a těžkými zkouškami prověřená, generacemi předávaná znalost přírodních zákonů.

Zanechali nám viditelná, duchovní znamení: kříže, sochy světců, kapličky. Sílu těchto křesťanských symbolů utrpení a lásky pocítí všichni, kdo se u nich zastaví. Ať už s důvěrou v pomoc Boží nebo před nimi stojí v pokorném údivu nad nekonečností vesmíru! Ve vacenovické krajině jsou drobné sakrální objekty rozesté při odlehlých polních, lesních, ale i hlavních cestách. S ubíhajícím časem by měla růst - spolu s úctou a vděčností k jejich šlechtným dárům - také odpovědnost za uchování jejich odkazu.

110. výročí kaple P. Marie Bolestné

Z kronikových záznamů milotické farnosti vyplývá, že: „byla postavena v roce 1910 (ne v roce 1900), poněvadž ve vizitačním protokolu z roku 1906 ještě není započítána. Velmi pravděpodobně byla postavena na základě ustanovení testamentu Rosálie Němcové, čemuž odpovídá datum jejího úmrtí.“

Kapli P. M. Bolestné nechali postavit a obci darovali manželé František a Rosalie Němcovi z Vacenovic (č. d. 65, dnes bydlí rodina Řiháková a Vaculkova). Rosálie Němcová (roz. Měchurová) se narodila 19. 12. 1827 ve Vacenovicích, zemřela 2. května 1909 ve věku 81 let, pohřbena na hřbitově v Miloticích (4. 5. 1909). Byla dcerou čtvrtlátníka Ignáce Měchury z Vacenovic a jeho manželky Anny, roz. Grufíkové. S Františkem Němcem, který byl o deset let mladší, byla sezdána 23. června 1868 (ve věku 41 let). Jejich manželství bylo bezdětné. František Němec se do Vacenovic přišel ze Skoronic. Pocházel z chudších poměrů, byl synem skoronického domkaře Martina Němce a jeho manželky Rozíny, roz. Ingrové. Narodil se zde 4. listopadu 1837 na č. d. 20. Zemřel 21. května 1916 ve věku 75 let, pohřben na hřbitově v Miloticích (23. 5. 1916).

Architektura kaple se svými byzantskými prvky odkazuje na dobu sv. Cyrila a Metoděje (názna tří charakteristicky baňatých věžiček). Na oltáři stojí na podstavci ručně vyřezávaný kříž. Za křížem u zdi je opřena porcelánová hlava Panny Marie a na čelní zdi je zavěšen olejový obraz Panny Marie Bolestné. Na přání zadavatelů visel na straně vpravo olejový obraz klečícího sv. Františka Serafinského a vlevo obraz sv. Rozálie. (Neobjasněný případ krádeže z devadesátých let min. stol.). U kaple bylo původně vysázeno 14 lip, na kterých byly umístěny obrazy se zastaveními křížové cesty. K jedné z lip se pojí příběh předávaný pamětníky znamenat Ing. Rygarem:

„Za 1. světové války narukoval k vojsku také zdejší hrobník Kašpar Bábiček. Když byl doma na „orlábě“ (dovolence), tak se zúčastnil církevního obřadu před kapličkou Panny Marie. Po této pobožnosti řekl tehdejšímu kostelnímu zpěvákovi Štěpánu Koutnému: Štěpáne, dybych sa z války nevrátil, ať aspoň něco po mě ostane! A sekl několikrát šavlí do lípy.“

Dodejme, že seky na lípě byly patrné až do jejich posledních dnů a že se vacenovští občané Štěpán i Kašpar ve zdraví z Velké války vrátili.

Na místě dnešní kaple P. M. Sedmibolestné stávala kdysi kaplička a tradovalo se, že pod ní vyvěrala studánka. Vzpomínka nebo zápis na jiné podobné místo se neuchovala. U kaple P. M. Sedmibolestné se občané – hlavně o nedělích a svátcích – scházeli k modlitbě a pobožnostem. Až do roku 1923, kdy byl posvěcen vacenovický hřbitov, se zde farníci také loučili se svými zemřelými.

Na pravidelné výzdobě kaple se podílí paní M. Chvátalová a A. Mišíková, která poskytla doplňující informace:

„Pozemek na stavbu vyčlenil tehdejší starosta Vacenovic František Houšť z majetku obce. Na čelní stěně nad oltářem je krásný velký obraz Panny Marie Bolestné pod ukřižovaným Kristem. Nelze si nepovšimnout, jak malíř mistrně vystihl bolest v očích Matky Boží. Na bočních stěnách byly v menším provedení podobné obrazy sv. Františka a sv. Rozálie – jmenovců manželů Němcových. Kaple byla vykradena a dva menší obrazy byly odcizeny. Všechny tři obrazy byly chráněny památkovým úřadem. Manželé Němcovi zůstali bezdětní a svěřili kapli do opatrování starostovi Fr. Houšťovi. Od začátku se o ni starala jeho dcera Štěpánka Houšťová (provdaná Synková), následně její dcera Marie (provdaná Grufíková). Starost o výzdobu kaple (hlavně při slavnosti Božího Těla) přechází na další generace.“

Kříž „Za pivovarem“ slaví 197 let

Jednoduchý, ale působivý kříž nás vítá na polní cestě do Židovin, směrem k bývalé hájence. Litinový 195 cm dlouhý kříž má pod nohama Krista se zbytky výzdoby, která navozuje představu dvou adorujících postav. Nyní má jedna postava s paténou v ruce ulámané nohy a druhá postava už docela chybí. Kříž stojí na pískovcovém podstavci (se dvěma kamennými schůdky) a je na něm vyryt latinský nápis: „Piae memoriam Redemptionnis ac devotiois populi 1823“. (V překladu: „**Na zbožnou památku vykoupení a posvěcení lidu 1823.**“) Vzadu na podstavci objevíme ještě letopočet 1850 (*asi datum renovace*).

Kříž stál původně při hlavní cestě na pomezí katastrů obcí Milotice a Skoronice. Ale časem začal bránit bezpečnému silničnímu provozu, proto byl přemístěn. Název „Pivovarský“ kříž odkazuje na dobu 17. století. Uchovává vzpomínku na život „vacenovských“ Habánů, kteří vlastnili (v prostorách zahrady za Letochovou hospodou) velký dvůr s pivovarem. Kříž je v majetku obce. O jeho pravidelné líčení podstavce, údržbu okolí a výzdobu se obětavě stará paní Kristína Ozábalová. (č. d. 264).

Při zastavení v tichu přírody u „Pivovarského“ kříže, můžeme poděkovat jeho donátorovi. Milotická farní kronika nám zaznamenala jeho životopis:

„**Hrabě Choiseul d'Aillecour (1780-1840)** pocházel z Francie, jako mladík uprchl spolu se svým otcem před Velkou francouzskou revolucí. Ve svých 26 letech se oženil s dědičkou milotického panství Kristýnou Serényi (1780-1819). Byl svými současníky viděn jako zbožný člověk, o čemž svědčí fundování kostelů, sakrálních staveb nebo finanční podpora chudobných osob milotické farnosti. Nechal postavit kříž mezi Miloticemi a Skoronice roku 1823.“

Starobylý kříž se k nám dostal díky milovníku umění - duch. správci naší farnosti P. Rudolfo Matěnovi. Z jeho zápisů do farní kroniky se dovídáme i o původu kříže předchozího:

„Za Pivovarem byl starý, sešlý Poláškův kříž nahrazen novým železným. Na jeho opravu věnovala Františka Svátková 1 000,- Kč, 21. 5. 1952 byl kříž posvěcen.“

V listopadu 1964 byl postaven kříž se dvěma schody Za Pivovarem, na místě nízkého, železného kříže (Polášková). Byl sem převezen ze silnice ke Skoronícím od Milotic. Poněvadž dvakrát byl rozbit a rozvalen, zvoleno pro něj toto tiché místo. Snad zde bude v pokoji! Kříž obětavě postavili Josef Antoš (Vacenovice č. 326) a Jan Broda (Vacenovice č. 167).“

120. výročí sousoší sv. Anny

Pískovcová socha stojí v poli na „Dolním konci“ u Sběrného dvora. Zobrazuje sv. Annu, která jednou rukou obímá dítě Pannu Marii a druhou rukou jí ukazuje do knihy. Sousoší má výšku 170 cm a bylo postaveno na kamenném podstavci v roce 1900. V přední horní části je vyryt nápis: „**SV. ANNO ORODUJ ZA NÁS**“. V noci 25. 10. 1985 byl podstavec v horní třetině podřezán a socha povalena. (Na podstavci je znatelný řez po poškození).

Sochu nechali postavit manželé Jan a Marie Ingrovi, Vacenovice č. 199.

Jan Ingr se narodil 5. 2. 1869 (syn Jana Ingra a Rozíny Poláškové z Milotic), zemřel 20. 8. 1945. Marie Ingrová roz. Macháčková se narodila 15. 2. 1870 (rodiče Jan Macháček čtvrtník z Vacenovic a Anna roz. Homulčíková z Vacenovic). Život manželů bolestně zasáhla nečekaná smrt mladé dcery-dívky Anděly. Na její památku věnovali obci sochu sv. Anny a vacenovickému kostelu darovali sochu sv. Terezičky spolu s pozemky kolem hřbitova. Manželé Ingrovi bydleli spolu s jedinou dcerou Rozínou (nar. 28. 9. 1894), která se 1. 7. 1913 provdala za Antonína Krista (nar. 17. 11. 1889). Manželé Kristovi měli dceru Františku

(8. 3. 1921 – 13. 12. 1957), která se provdala za Metoděje Koutného (14. 8. 1916 – 9. 5. 1978). Tímto sňatkem přešel dům č. 199 do majetku rodiny Koutných.

Přiložená fotografie dokládá společně slavenou svatbu Jaroslava Ingra s Františkou Koutnou a Metoděje Koutného s Františkou Kristovou. Pro lepší rodinnou orientaci dodávám: Metoděj a Františka Koutní měli dcery Marii (prov. Bábíková 7. 2. 1942 – 25. 3. 2015) a Hedviku (prov. Kristová 1. 12. 1946 - 12. 8. 2001).

Socha sv. Jana Nepomuckého slaví 112 let

Pískovcová socha světce je umístěna na „Dolním konci“ za objektem bývalého kravína JZD. Stojí na pískovcovém podstavci a na bílé desce je v přední části nápis: „**SVATÝ JENE – ORODUJ ZA NÁS!**“ Vzádu na podstavci je vytesán nápis: „**KU CTI A CHVÁLE BOŽÍ VĚNOVALI MANŽE-**

LÉ FRANTIŠEK A ROZÁLIE NĚMCOVI Z VACENOVIC L. P. 1908.“

Jedná se o stejné dárce jako u kapličky Panny Marie Bolesné.

Knotkův kříž má 140 let

Je umístěn na pravé straně silnice vedoucí z Vacenovic do Milotic – u „Metanu“ (v pozadí areál vinařství Krist). Litinový kříž má na kamenném podstavci, na černé skleněné desce nápis: „**Pochválen buď Ježíš Kristus**“. Zásluhou Josefa Měchury č. d. 527, byla deska, poničená vandaly, v roce 2013 opravena.

Ing. Rygar zaznamenal v publikaci Fragmenty ze života obce, že kříž nechali postavit manželé Jan a Marie Knotko-

vi na místě, kde původně stával kříž dřevěný z roku 1828. V milotické farní kronice je ale uvedeno, že: „**kříž postavili František a Veronika Knotkovi v roce 1880**“. Kříž je ještě na vacenovickém katastru.

V místech Knotkova kříže došlo v šedesátých letech 20. století k silniční nehodě. Zemřel zde mladý motorkář, který pravidelně jezdil za svou milou do Vacenovic. Dlouhá léta tragédii připomínal malý pomníček.

Kaple sv. Jana Sarkandra slaví 146 života

Prostorová kaple byla postavena v roce 1874 a je situována na konci obce u hlavní silnice vedoucí na Ratíškovice. V kapli na oltáři, který má tvar náhrobku, stojí dřevěná socha sv. Jana Sarkandra. Jde o jednu z prvních kaplí, která byla blahoslavenému (dnes svatému) Janu Sarkanderovi zasvěcena. Kaplička byla postavena v místech, kde si občané pro své potřebybrali jemný písek. Až do té doby než se stalo neštěstí a hlína „zasypala“ asi 12-leté děvčátko (dceruška Františka Kremla).

O výstavbu kaple se zasloužila „sedlcká“ rodina Bábíčková, která žila na domě č. 21 (dnešní majitelé rodina Devátová), s přilehlým sklepem do ulice (dnes dům č. 546 rodina Belkova) a s velkým humnem až k Jezeru. Na domě rodiny Bábíčků zůstala jedna z jejich dcer Tereza provd. Bolfová. (Poslední rodinná majitelka domu byla Františka Bolfová prov. Belková).

Manželé Jan a Josefa Bábíčkoví (prarodiče Dany Zátopkové) spojili nejenom svoje životy, ale i grunty: Jan měl dva a Josefa jeden. Jan Bábíček rolník z Vacenovic (15. 12. 1835 – 10. 5. 1912) byl synem Pavla Bábíčka rolníka z Vacenovic a Rosíny (roz. Novákové z Milotic, otec Josef Novák domkař).

Jan Bábíček se ženil později, aby mohl vyplatit podíly svým sourozencům a zachovat grunt. Jeho první manželkou byla (o 17 let mladší) Františka narozená v roce 1852 jako Bábíková. Zemřela předčasně (asi při porodu) nebo tragicky a její památka byla v roce 1874 uctěna stavbou kaple sv. Jana Sarkandra.

Ve 40-ti letech se Jan Bábíček oženil podruhé se 17-ti letou (o 23 let mladší) Josefou Ingrovou (16. 3. 1858 – 21. 6. 1919) - manželská dcera Čeňka (Vince) Ingra, rolníka z Vacenovic a Františky roz. Klimešové z Vacenovic (otec byl Josef Klimeš, čtrvtník). Zajímavost sňatku: mladička Josefa se domnívala, že se sedlák-vdovec přišel ucházet o její matku-vdovu, která mu „věkově odpovídala!“ Sňatek Jana a Josefy proběhl v milotickém chrámě 8. 6. 1875 - rok po dokončení stavby kaple. Manželé Bábíčkoví vchovali tři

syny (Jan, Blažej, Josef) a čtyři dcery (Anežka, Tereza, Marie, Františka).

Jan Bábíček byl dobrým hospodářem. Pamětníci vzpomínají na jeho pěkné koně, které: „chtěl koupit nějaký vysoko postavený voják z Vídně. Dyž uviděl koně stát před Letochovú hospodú, vešel do šenku a ptál sa - nějakého zuboženého stařečka, co seděli u stola - číže sú to koně, že jich hned' kúpi?! Tým „chudákem“ byli bohatý sedlák Bábíček! Ten hned' stali a pyšně řekli, že to sú jejich koně a že jich za nic na světě neprodají!“

Dcerám Bábíčkovým se říkalo v dědině „boháčky“, protože každá měla grunt a některá se i do gruntu provdala. **Dcera Františka nar. 30. 3. 1886 vstoupila do manželství s plk. Antonínem Ingrem (1887 – 1965) - rodiče olympioničky Dany Zátopkové (1922-2020)**. Další dcery: Marie Bábíčková se provdala za Polykarpa Křížku, Tereza za Jana Bolfu a Anežka za „milockého“ Krista. Jeden ze synů Jan Bábíček vystudoval medicínu a jako lékař ordinoval v Olomouci. (Jeho jediné dítě – syn Zdeněk - zemřel v Německu v průběhu II. svět. války. Tragické místo sestřelení letadla spojené s jeho smrtí - pravidelně, i za komunistů, navštěvovala jeho sestřenice, olympionička Dana Zátopková).

O Božítelovou výzdobu a údržbu kaple se dříve starala rodina Bolfová, především paní Jiřina Křížková (1920 – 2015 sestřenice Dany Zátopové), v současnosti paní Anděla Ingrová. Kaple je v majetku obce, v roce 2006 byla kompletně opravena celkovým nákladem 232.000,-Kč.

K historii kapličky sv. Jana Sarkandra se váže kronikový zápis duch. správce naší farnosti P. Rud. Matěny: „V roce 1959 v létě byla vybudována nová silnice asfaltová od kostela ve Vacenovicích do Ratíškovic, kříž železný na „ratíškovské mezi“ byl odstraněn a neznámými pachateli rozbit. Kamenný základ dosud leží v lese blíže kříže Novákova. Rozšířením silnice byla odstraněna značná část zeminy u kapličky bl. Jana Sarkandra a Boží muky. Silniční správa slíbila postavit podezdívku. Nestalo se tak. V roce 1960 dodala potřebný kámen a rodina Bolfova, která kapličku opatruje (postavena byla jejich předky), postavila vkusnou kamennou podezdívku se zábradlím, schody a provedla

opravu kapličky zvenčí i uvnitř. Dány nové dveře a světlík. Sochu obnovil Ant. Sychra, kostel. malíř z Kyjova. Pro Boží muku namaloval obrazy sv. Rocha, sv. Antonína, B. Srdce Páně a Neposkvrněné Srdce P. Marie. Náklad těchto obrazů uhradila duch. správa. Kolem opravy kapličky bylo mnoho řečí – jinak by to ani nešlo, ale už je v pořádku! Všem Pán Bůh zaplať!“

Vzpomenuté „osudy“ dárců vacenovických církevních památek podávají svědectví nejenom o jejich duchovním životě, ale také vypovídají o vysoké úrovni rodinné a obecní pospolitosti.

Zpracovali: M. Šimečková, Ing. P. Svitko

Na fotografii jsou nahoře vedle kočárku Jiřina Bolfová, provd. Křižková, vedle ní Kristina Kristová, provd. Štátná, dále Anděla Ingrová, provd. Chvátalová a Františka Bolfová, provd. Belková. Ve spodní řadě vedle kočárku Marie Ingrová, provd. Belková a Anna Ingrová, provd. Rouzková

Vincenc Ingr (1852-1925), bývalý starosta obce

Pavlína Ingrová, roz. Uherková (1879-1967)

Paní Zátoková se členkami ženského pěveckého sboru Marijánky při udílení čestného občanství obce Vacenovic v r. 2012

MATEŘSKÁ ŠKOLA V DOBĚ „KOROŇY“

Začátek roku 2020 začal v mateřské škole úplně běžně a nic nenavzdčovalo tomu, že by všechno mělo být jinak a rouška na obličej se stane součástí našeho života.

V lednu děti navštívily základní školu, poté byl v únoru karneval, krmení zvířátek v lese, začátkem března pečení milostí, Celé Česko čte dětem, kurz pro předškoláky a další tradiční akce.

Nikoho z nás ani ve snu nenapadlo, že budeme řešit virus COVID – 19, který se objevil „někde“ v Číně. Vždyť Čína je od nás tak daleko...

Od počátku března jsme však začali trochu více sledovat zprávy, dění ve světě a hlavně v Itálii, která je od nás vzdálena jen několik stovek kilometrů. 11. března 2020 uzavřela vláda ČR základní, střední a vysoké školy a vyhlásila nouzový stav. Pamatuji si na ten okamžik, kdy začal nouzový stav – čtvrtek 12. března – 14.00 hod., jak všechno i mateřská škola najednou utichla, byl zvláštní klid před bouří a všem se nám honily hlavou myšlenky co bude dál!!

V této době jsme museli intenzivně řešit případné uzavření mateřské školy, přestože mateřské školy vláda neuzavřela, ale pan ministr školství uzavření mateřských škol doporučil. S paní starostkou jsme v těchto dnech byly ve stálém kontaktu, řešily situaci a sledovaly vývoj událostí. Vzhledem k tomu, že v pondělí 16. března 2020 přišlo do mateřské školy pouze 5 dětí, jsme se rozhodli mateřskou školu ve Vacenovicích od 17. března 2020 uzavřít. Stejně tak, jak to udělala většina mateřských škol na okrese Hodonín.

Školní jídelna zůstala otevřena, čímž bylo zajištěno stravování hlavně pro naše starší spoluobčany. Myslím, že i po počátečních zkušenostech, kdy bylo potřeba zajistit jednorázové menu boxy na výdej stravy (jen tak mimochodem, téměř všude byly vyprodány), situaci paní kuchařky výborně zvládly. Tímto bych jim chtěla jmenovitě poděkovat a to paní Věře Křížkové, paní Evě Bařákové a paní Františce Chvátalové.

Paní učitelky během doby uzavření školy uklidily třídy, doplnily dokumenty a vyčerpaly si část dovolené. Provozní zaměstnankyně vydezinfikovaly třídy, pouklízely mateřskou školu a ušily pro děti roušky, protože podle prvotních informací se měly roušky v mateřské škole používat.

Také se udělaly drobné opravy ve třídách (nová podlaha v sociálním zařízení ve třídě Motýlci). Děkuji tímto firmě Vastas za zajištění opravy.

Všichni jsme očekávali, jak se situace s koronavirem vyvine a kdy vláda ČR oznámí případné vlny rozvolňování opatření. Nastalo tak 14. dubna 2020, kdy jsme se všichni dozvěděli, že mimo jiné se první stupeň základní školy otevře od 25. května 2020 a k tomuto datu také pan ministr školství Robert Plaga doporučil otevřít mateřské školy.

Společně s paní starostkou jsme se domluvily na doporučeném termínu otevření mateřské školy od 25. května 2020, s tím, že se budeme řídit Metodickým pokynem MŠMT z 30. dubna 2020 k provozu mateřské školy do konce školního roku 2019 – 2020. Dále jsme se s paní starostkou a zaměstnankyněmi mateřské školy rozhodly, že v tomto školním roce bude mateřská škola mimořádně otevřena ještě 14 dnů v měsíci srpnu a to hlavně z důvodu zajištění péče o děti pro pracující rodiče.

Den D nastal a v pondělí 25. května 2020 nastoupilo do naší mateřské školy více jak 50 dětí a jejich počet se postupně zvyšuje. Bohužel všechny školní akce musely být do konce školního roku zrušeny a mateřská škola funguje v běžném základním provozu.

Divadelní představení v MŠ

Fašaňk – pečeme

Fašaňk – karneval

V měsíci květnu proběhl zápis dětí do mateřské školy. Tentokrát dálkovou formou, bez přítomnosti rodičů a dětí. Celkem se přihlásilo 26 dětí z Vacenovic a všechny byly přijaty pro školní rok 2020 – 2021.

Velké poděkování ode mne patří paní starostce Ing. Janě Bačíkové, MBA a panu místostarostovi Ing. Františku Novákovi za výbornou spolupráci v této nelehké a naprosto mimořádné době a situaci.

Rodičům dětí děkuji za trpělivost během koronakrizy a těším se na nový školní rok 2020 – 2021.

Všem Vám přeji krásné léto a pevné zdraví.

*Lenka Štosová,
ředitelka mateřské školy*

Jehňátka v MŠ

Kurz pro předškoláky Hurá do školy

Ve škole

Turnaj školek v pohybu

Krmení zvířátek

JARO S COVIDEM

(autor žák 5.tř. A.Š.)

**Jarní příroda přišla k nám,
spousta lidí šíje roušky Vám.
Spousta dětí bez školy,
žádný oběd na stole.
Už se blýská na lepší časy,
taky já mám delší vlasy.
Už se těším do školy,
mám hotové všechny úkoly.
25. květen je tu hned
a my jsme ve škole zpět.**

Pro úvod mého příspěvku jsem využila básničku našeho žáka o době s Covidem, která vládla také školnímu Korona pololetí. Ano, bylo to výjimečné období, plné nejistoty, úzkosti, obav, ale také velké lidské solidarity, pomoci a obětavosti.

Ze dne na den a bez příprav jsme byli vhozeni do neznámých vod vzdělávání na dálku a způsobu výuky, který jsme dosud neuměli. Jsem šťastná, že jsme se neutopili.

Dávali jsme dohromady formu, množství a způsoby domácí výuky. Po dvou týdnech se rozbouřené vody trochu zklidnily. Konečně jsme také věděli, že to bude trvat déle a získávali jsme jistotu, že plujeme a netopíme se.

Všichni jsme se snažili veslovat těmito vodami podle svých možností. Od samého počátku jsme rozvinuli plachty školního komunikačního portálu. V menších či větších skupinách jsme hledali technická řešení komunikace i výuky, propojení školy a domova. Na své kolegyně, rodiče i žáky jsem hrdá. Odvedlo se kus výborné práce.

Vybaveni sociálními sítěmi, chytrými telefony, mailovými kontakty, výukovými programy a později i fungujícím online vzděláváním na portálu Microsoft Teams jsme aktivně kotvili v přístavu Domov. Zažívali jsme nové pocity ze společně sdílené práce na dálku. Někdy nespokojenost, když bylo úkolů mnoho, jindy radost, že se práce daří. Mnohé děti tato doba přivedla k větší samostatnosti a zodpovědnosti. Zjistily, že zvládají daleko více práce a za poměrně krátkou dobu mají doma úkoly hotovy.

Jsem velmi vděčná našim rodičům. I když byli hodně namočení a snažili se statečně pádlovat na všech úrovních svých dalších povinností, nevzdávali to. Pomáhali svým dětem vytvořit podmínky a podporu pro domácí vzdělávání. Velmi Vám za to děkuji a moc si toho vážím. Ukázalo se, že pilíř škola-žák-rodič je podstatný a důležitý. Chtěla bych na tuto atmosféru komunikace a spolupráce navázat a zachovat ji i v dobách klidu.

Jako ředitelka jsem věděla, jakou loď řídím, jakou posádkou disponuji a jakým terénem proplouváme, jen pevná půda země nebyla na obzoru. Tím nejlepším pohonem do plachet byla zpětná vazba od dětí i rodičů, kterou jsem denně řešila s učitelkami. Sledovala jsem přibývajících záplavu fotek z nejrůznějších aktivit domácího vzdělávání na webových stránkách školy. Odlehčení jsem hledala v zapojení našich dětí do Malování za klíčovou dírkou nebo v tvořivých aktivitách na oslavu Dne Země. Ještě jednou **DĚKUJI** za vaše úsměvy na fotkách doma i pod rouška-

Peče celá třída – Adélka Ř.

Šéfkuchař Petr B. 1.tř.

Jarní výzdoba – domácí tvoření 2.tř. Mandala – Den Země V.tř.

Den her – Tereška C. 4.tř.

Domácí tvoření Lenička Ř. 2.tř.

Karel IV. dílo Viktorka K. 4.tř.

Karlestejn – dílo Matěje R. 4.tř.

mi, za energii a nadšení, protože mi dodávaly optimismus a víru, že to společně zvládneme. Mé poděkování patří také místním prodejnám, které se staly místem reklamy našich projektů i sběrnami výkresů.

Domácí vzdělávání ukázalo také své velké přednosti a kvality v projektech, ve kterých ve škole pokulháváme. Například kulinářské umění našich prvňáčků v projektu **Peče celá první třída** mohlo klidně konkurovat nejmenovanému programu v televizi. **Velký Den her** zase přiměl **čtvrtáky** k soutěžnímu duchu a s podporou domácího hřiště byli nepřekonatelní. O **Chvilky poezie** se starali pro změnu **pátáci** záplavou jejich básní a autorských textů uveřejněných ve stránkách školy. Nejrůznější **Kreativní a nápadité výrobky z domácností druháčků** by ocenil i pták Loskuták. A naši **třetáci – ajťáci**? Díky velkému nasazení paní učitelky a výborné spolupráci s jejich rodiči otevřeli dveře IT gramotnosti. Paní učitelka J. Ostrezi prokázala velký talent při natáčení výukových videí, snad nám ji nepřebere televize Nova.

Byli jsme připraveni podpořit školáky rovněž psychologickou intervencí paní učitelky B. Svitkové. Pěkně a smyslně zpracovaný manuál uveřejnila na webu školy s možností telefonické pomoci, kdyby náhodou přišly mráčky obav nebo chmurných nálad. Naštěstí to nebyla potřeba.

Těch pár týdnů, kdy jsme zakotvili opět šťastně ve škole, je moc fajn. Třídy nejsou přeplněné, nezvoní, vyučování si

organizujeme v blocích dle aktuální potřeby, soustředíme se na skutečné základy a žáci pracují s mnohem větší chutí a pohodou. Pro výuku smíšené skupiny žáků 2.,3.,4.a 5.tř. využíváme také nově zbudovanou školní jídelnu. Za tento zrekonstruovaný prostor i s vyměněnými okny patří rovněž velké poděkování našemu zřizovateli.

Jasně je také to, že mnozí si odnesou díky poslednímu období nové kompetence. Mají posílenou sebedůvěru, jsou samostatnější, zodpovědnější a lépe si organizují svůj čas. Další si alespoň odpočinuli...☺

Všude přítomná dezinfekce, gely, roušky, zvýšené nároky na čistotu a hygienu jsou nově naučená opatření, která se nám mohou hodit třeba v chřipkové sezóně.

Rozhodně budeme přemýšlet, co si z toho všeho odnese a zapracujeme do školní práce. Jak lépe využijeme možností formativního hodnocení, jak posílíme IT dovednosti našich žáků, jak systémově zakomponujeme online výuku do běžné praxe (např. při vzdělávání dlouhodobě nebo často nemocných žáků nebo pro webináře s rodiči). Vše ale také s vědomím toho, že živé vztahy se žáky, s kamarády, rodinou a rodiči online vzdělávání nenahradí.

Přeji všem pevné zdraví, poklidné léto plné odpočinku a relaxace, protože věřte nevěřte, bylo to náročnější, než když škola jede normálně.

A po prázdninách opět ...vzhůru na palubu!!!

Liběna Lisá, ředitelka školy

KORONAVIROVÁ DOBA NÁS STMELILA

Ve škole se učí o době ledové, kamenné, bronzové, atd., ale děti školou povinné si asi nejvíce zapamatují dobu koronavirovou. Nás dospělé trochu překvapila a trvalo nějaký čas, než jsme se zorientovali. Poctivě jsme začali nosit roušky, ti kdo neměli práci z domu, nebo neměli zavřené provozovny, jezdili do práce raději na kole, nebo autem. Začali jsme více telefonovat rodičům, prarodičům, tetám a známým. A také jsme začali šít a rozdávat roušky. Náš původní záměr šít roušky byl uspokojit poptávku místních občanů. Ale jakmile se roznesla zpráva, že šijeme roušky ve větším počtu, začali nás prosit nemocnice, domovy a lázně o jakékoliv množství. Co nás nejvíce překvapilo, byly telefonáty z oddělení JIP a ARO. Pokud byl nedostatek roušek i na těchto strategických odděleních, bylo rozhodnuto. Začali jsme šít roušky pro nemocnice a potřebné. Od mnohých jsem slyšela námitky, že okolní obce roušky rozdávají občanům. Ano, byla to pravda. Přesto na moji obhajobu. Naši občané měli od prvního dne možnost zakoupení kvalitních roušek ze šicí dílny manželů Bábíkových z Vacenovic, a to za symbolickou částku 50 Kč. Rovněž jsme si mohli všichni kolem úst a nosu uvázat šátek nebo šálu. Ale sestra v nemocnici? Nebo lékař či ošetřovatelka v domově pro seniory? Pacienti? Ti všichni byli vděční za naše roušky, vždyť s touto novou pokrývkou úst trávili hodiny a hodiny. A díky obětavcům, jako byla naše šicí vacenovická parta si mohli roušky měnit a mít tak alespoň částečný pocit ochrany.

Doba koronavirová přišla bez varování a zasáhla do našich životů. Všichni jsme byli překvapeni a nedovedli jsme si představit, jak budeme dál fungovat, jak budeme žít. A i když jsme toto hrůzné období prožívali každý jinde a jinak, zvedla se ve Vacenovicích vlna solidarity. Na obecní úřad chodily nabídky s možností zařízení nákupů potravin

a léků pro seniory. Další pomoc kromě stříhání, šití a žehlení roušek byla od dárců materiálu, šňůrek a gumiček. Našli se i sponzoři, kteří nám věnovali nemalé finanční částky, objednali přes zásilkové služby materiál či nás zásobili potravinami. Každý den jsme dostali nějakou sladkost, koláče, přesnídávky, rolády, ovocné dortíky i teplou bábovku. Chtěla bych poděkovat všem, kteří nás podpořili a to jakýmkoliv způsobem. Chtěla bych poděkovat děvčatům a pánům, za to, že ve svém volném čase nebo po práci přišli a pomáhali, jak se dalo. A chtěla bych poděkovat našim rodinám, že nás podporovali, protože během těch pár prvních dnů nikdo z nás nevěděl, jak se situace s koronavirem vyvine. Co bude dál.

Koronavirus změnil náš pohled na svět a obrátil jej naruby. Nový virus se šířil závratnou rychlostí a Evropa, vlastně celá planeta Země se dostala do karantény. Nemocnice po celém světě praskaly ve švech, stoupaly počty obětí. Večer jsem měla u televize pocit, jako bych se dívala na katastrofický film a ne na realitu. Neexistovalo nic jen nemoc. Svět se zastavil. Svět ano, ale my, my ne. Češi vyhlásili koronavirovou válku, semkli se a navzdory situaci a nepřízní osudu začali bojovat. Šili, rozdávali, tleskali všem v první linii. Přinášeli jídlo i dobrou náladu, zpívali a hráli všem dobrým duším, na které jsme se my ostatní mohli spolehnout. **Dovolte mi, abych poděkovala všem záchranářům, hasičům, zdravotníkům či policistům za jejich úmornou práci. Také chci poděkovat všem prodavačkám, poštákům a poštačkám, řidičům, prostě všem, které nikdo z nás před dobou koronavirem nepočítal do tzv. první linie. Děkuje za vaši sílu a neuvěřitelné nasazení. Děkuji všem lidem, kteří dokázali udržet naše životy v jistotě.**

S úctou Jana Bačíková, starostka obce

Roušky

Roušky se šily i na Obecním úřadě

Šít roušky v Kulturním domě ve Vacenovicích se začalo na základě výzvy starostky obce Jany Bačíkové. Čtyři šicí stroje byly zapůjčeny ze základní školy, dva z Mikroregionu Nový Dvůr, ostatní si švadlenky přinesly svoje z domu. Dobrovolníci, byli mezi nimi překvapivě i muži, kteří se ochotně přihlásili, ušili cca 2 500 roušek. Všechny byly rozdány do Nemocnice Kyjov a Nemocnice Hodonín, do Lázní Hodonín a domova pro seniory S-centrum Hodonín. Na Obecním úřadě Vacenovice byly roušky stále k dispozici. Občané si je tam mohli vyzvednout v úřední hodiny. Stále trvala poptávka z nejrůznějších zdravotnických zařízení a domovů důchodců o textilní roušky, tak se ve Vacenovicích pokračovalo v šití. Z původně plánovaného jednoho dne šití se nakonec šilo 14 dnů. Některá děvčata šila doma, jiná na obecním úřadě, odkud se šití roušek koordinovalo, sbíralo se od šikovných a ochotných švadlenek v obci a rozváželo se tam, kde jich bylo nejvíce potřeba a kde se dostaly do správných rukou.

Velké poděkování patří všem, kteří ve Vacenovicích ochotně a nezištně pomáhali.

V kulturním domě šili a jinak zabezpečovali výrobu roušek:

Jana Bačíková
Marcela Tomašovičová
Marta Grufíková
Ludmila Belková
Liběna Lisá
Marta Tomečková
Růžena Novotná
Radka Šuralová
Lucie Lípová
Radek Lípový
Simona Lípová
Lucie Vlčková
Milada Svobodová
Marie Chvátalová
Mirka Pavlíková
Odon Krmíčková
Petra Rybová
Andrea Příkazská
Pepa Příkazský

Lenka Mičolová
Damián Mičola
Ivana Mitáčková
Eva Nováková
Marcela Baťková
Irena Fejfarová
Lucie Veselá
Vítězslava Vaculková

Doma šily:

Ludmila, Michaela a Klára Kacrový
Lenka Svorová
Markéta Koutná
Ivana Bábíčková
Marie Konečná
Irena Šťastná

Sponzoři

Bohuslav Mikéska
Libor Školař
Věra Šťastná

Jana Synková
Petr Broda
Lenka Rupcová
Fardin Ebrahemi
Miroslav Vaculka
Martin Plášek
Manželé Menšíkovi
Rudolf Výleta
Lidka Veverková
Jan Fišman
Olga Sladká
Zbyněk Pavluš
Jana Kukulišová
Lázně Hodonín
Oddělení klinické biochemie
Nemocnice Kyjov
Hospoda U Letochů
Kuchařka – Alena Macháčková
Šicí Dřlna Jirř Bábřk darovala 500 ks roušek.

Improvizovaná řicí dřlna v KD

Šití roušek v KD

Šicí dílna Jiří Bábík

Předání roušek v Nemocnici Kyjov

*Vítězka soutěže o nejkrásnější roušku –
Karolína Sládečková*

Ing. Jana Bačíková, MBA
Starostka obce Vacenovice
Na Dědině 243
696 06 Vacenovice

Hodonín 29.5. 2020

Vážená paní starostko,

s odstupem času mi dovoluji, ještě jednou poděkovat za pomoc naší společnosti, kterou jste nám poskytla v nelehké době plné nejistoty a strachu. Velice si vážím Vašeho lidského přístupu a nasazení s jakým jste se svým „týmem“ aktivně vytvářeli a ochotně dodávali tolik potřebné plátěné roušky organizacím, které by jen stěží mohly zajistit plnohodnotně svůj provoz. Jsem rád, že mezi ně patřily i hodonínské lázně. Nyní si uvědomuji, že v oněch nelehkých časech, měla tato ochranná pomůcka pro občany „cenu zlata“, jelikož byla opravdu nedostatkovým zbožím. Věřte, že díky Vaším rouškám, naši zaměstnanci v prvotních fázích všech vládních nařízeních a opatřeních v době krize, mohli našim klientům poskytnout odpovídající služby a potřebnou péči. Stejně tak Vaše roušky ocenili i klienti, kterým zajistily ochranu a komfort po dobu jejich pobytu.

Paní starostko, děkuji za Vaši vstřícnost, toto gesto si budu vždy pamatovat. Je dobré vědět, že přísloví „v nouzi poznáš přítele“ ještě stále platí a funguje.

S přátelským pozdravem

Ing. Milan Sýkora
jednatel společnosti

sykora@laznehodonin.cz
+420 518 395 521
www.laznehodonin.cz

SVATÁ KORONA – patronka před epidemiemi

Zhotovena řezbářem Františkem Setínským z Vacenovic.

Svatá Korona – velmi mladá se stala manželkou Viktora – římského vojáka ze Sieny. Oba byli členy rané křesťanské komunity. Sám Viktor byl křesťanem, který se během pronásledování Kristových následovníků v Římské říši nechtěl vzdát své víry, za což byl popraven stětím. Samotný velitel byl překvapen moudrostí tohoto mladého vojáka. Korona zemřela jako mladá vdova také mučednickou smrtí během pronásledování císaře Antonia Pia nebo Diokleciána. Mladá dívka byla popravena roztrhnutím mezi dvěma palmami. Její tělo bylo uvázáno uprostřed dvou pevně ohnutých palm, po jejich uvolnění bylo její tělo obrovskou silou roztrženo. Tento výjimečně krutý způsob poprav v panovníkovi podminila odpověď dívky, která odmítla obětovat pohanským modlám: „Dali mi jméno Korona a ty chceš, abych byla zbavena své koruny?“ Korona je uctívána jako patronka, která chrání nejen před epidemiemi a nepříznivým počasím, ale je také symbolem vytrvalosti ve víře. Mince ražené rakouskou mincovnou v letech 1892-1924 se nazývaly „korunami“ na památku svěťce, by se měly vysvětlit skutečnosti, že sv. Korona je také patronkou dobré investice, lovců pokladů a hráčů loterií.

Katolická církev vzpomíná na sv. Koronu 14. května.

Ing. Marta Grufíková

František Setínský a sv. Korona

JAK JSOU LIDÉ VĚRNÍ SVÉ RODNÉ OBCI VACENOVICÍM

Nedávno mi přišel email od našeho sousedního místostarosty se zajímavým odkazem, <https://interaktivni.rozhlas.cz/rodaci/>, pod kterým se skrývala **Velká mapa rodáků: kde jsou lidé věrní své obci**. Po rozkliknutí jsem se dozvěděla, že Slovácko a Vysočina, to jsou dvě oblasti, kde lidé nejčastěji žijí ve své rodné obci a opustí ji jen v necelé třetině případů. Naopak na Chomutovsku a Mostecku je po-

měr opačný. Podle demografů má na podíl rodáků v obcích vliv několik faktorů: například dostupnost práce, vzdělání, kvalitní bydlení a mimo jiné i vztah lidí k místním tradicím a náboženství.

A mapa Vacenovic nám říká:

- ▶ z 2 146 obyvatel je 66,8% rodáků
- ▶ 78,7% z osob do 30 let
- ▶ 59,6% z osob od 30 – 60 let
- ▶ 62,1% z osob starších 60 let

Co může tedy vedení obce udělat, aby se procento rodáků nesnižovalo, ale zvyšovalo? Musíme se postarat o nabídku bydlení pro mladé, kteří chtějí v obci zůstat. V plánovaném multifunkčním domě je 15 bytů pro seniory, ale i 4 byty pro mladé. Stále obec vykupuje pozemky v lokalitě E1 a E2 (na Ratíškovice), kde je v zastavovací studii plánováno přes 40 rodinných domů. Připravujeme projekt na infrastrukturu v lokalitě B6 (pokračování ulice Lesní), s možnou výstavbou 16 rodinných domů. V dlouhodobém výhledu je výstavba menšího bytového domu. Plánů k podpoře bydlení a tím zabezpečení růstu obce Vacenovice má zastupitelstvo obce několik. Některé jsme schopni uskutečnit, ale s některými plány na výstavbu potřebujeme součinnost občanů, hlavně majitelů pozemků, kde je výstavba plánována. Je škoda, že si současní majitelé neuvědomují, že z jejich polí a ostatních ploch nikdo jiný než obecní úřad stavební pozemky neudělá.

Ing. Jana Bačíková, starostka obce

PROČ MÁ MÍT ŠTĚRK PŘEDNOST PŘED PITNOU VODOU? KAUZA POKRAČUJE...

Záměr soukromé firmy, těžby štěrkopísků v Uherském Ostrohu, prošel od roku 2006 několika procesy posuzování. Problémem bylo, že těžební prostor je umístěn v těsné blízkosti strategického prameniště Bzenec-komplex pro 86 měst a obcí Jihomoravského kraje [okr. Hodonín, Břeclav] a dvě obce Zlínského kraje a to je celkem více než 140 tisíc obyvatel.

Původně bylo žádáno o těžbu v rozsahu 400 tisíc tun za rok, pak došlo k úpravě na 350 tisíc tun za rok. Tyto záměry byly sice projednány, ale nikdy nebylo posuzování dokončeno. Znalecké posudky je vyhodnocovaly jako velké riziko pro vodní zdroj Bzenec-komplex. V roce 2010 byl na Ministerstvo životního prostředí podán další návrh na EIA, který byl v roce 2012 aktualizován, upřesněn na 200 tisíc tun za rok. I přes mnoho zamítavých stanovisek byl kladně posouzen a Ministerstvo životního prostředí v roce 2015 vydalo souhlasné stanovisko k těžbě.

Velmi zajímavé v tomto procesu byla účelovost celého posuzování. Negativní stanoviska správních orgánů byla nestandardními postupy měněna, dokonce byla odňata Ministerstvu zdravotnictví příslušnost z Krajské hygienické stanice Jihomoravského kraje, která se vyjadřovala velmi negativně a jasně vyjadřovala obavy o kvalitu pitné vody. Pravomoci byly převedeny na Krajskou hygienickou stanici Zlínského kraje, která vydala kladné stanovisko. A proč ne, vždyť obyvatel Zlínského kraje se zásobení vodou nedotýká. Nestandardnost v postupech některých správních orgánů konstatovala a velmi podrobně popsala nakonec i Veřejná ochránkyně práv. Její zpráva však nikdy nebyla Ministerstvem životního prostředí ani báňským úřadem vzata v úvahu, stejně jako závěry dvou petic projednaných v Poslanecké sněmovně v roce 2014 a v Senátu v roce 2018.

Na velká rizika těžby a negativní ovlivnění vodního zdroje jasně upozorňuje i stanovisko České geologické služby z roku 2017. Kromě jiného uvádí, že odtěžení stropního izolátoru hlín a odkrytí hladiny podzemní vody je nezvratný proces, který zvyšuje zranitelnost významného vodního

zdroje. Vzhledem ke strategickému významu zdroje Bzenec-komplex, je nezbytné vyloučit všechna negativní ovlivnění těžbou a jejími důsledky. Příslušné orgány (Ministerstvo životního prostředí, báňský úřad) ani nebraly v úvahu dopady změn klimatu a na prohlubující sucho, zřetelné od roku 2015. Přes všechny námitky obcí, spolků a Jihomoravského kraje bylo nakonec v odvolacím řízení potvrzeno rozhodnutí Obvodního báňského úřadu v Brně o stanovení dobývacího prostoru dne 19. 5. 2020. Nejde jen o administrativní vymezení území, jak se snaží Ministerstvo životního prostředí uklidňovat. Firma již může připravovat těžbu, neboť procesem EIA byly posouzeny i hornické práce, nejen hranice a kapacita těžby.

Český báňský úřad Praha prostě v celém odvolacím řízení rezignoval na ověřování skutečného stavu, ověřování aktuálních podmínek v území, nezabýval se hodnocením nových podkladů, pouze mechanicky přebíral závěry EIA. Nevnesl do řízení žádnou vlastní úvahu, i když mu to alibisticky doporučil sám ministr životního prostředí ve svém stanovisku ze dne 4. 12. 2019. Ještě v lednu 2020 ministr v tisku uvádí: „Upozornili jsme báňský úřad na nové skutečnosti, kterými by se měl nejenom s ohledem na změnu klimatu a přetrvávající sucho zabývat“. Nu, papír snese vše a vše lze také vykládat dvojím způsobem.

Obce jsou připraveny podat správní žalobu k soudu, požádat soud o odkladný účinek a zúčastnit se protestního pochodu „Za vodu pro lidi“. Ten se měl uskutečnit dne 25. 4. 2020, ale kvůli koronaviru byl přeložen na 13. 6. 2020. Pochod bude mít tři výchozí stanoviště, Moravský Písek - náměstí, Veselí nad Moravou - areál koupaliště a Uherský Ostroh - zámek. Cílem pochodu je vyjádření nesouhlasu občanů s plánovanou těžbou na místě samotném. Přijďte nás prosím podpořit. Až těžba negativně ovlivní životy nás všech, bude již příliš pozdě. Pitnou vodu nám už nikdo nikdy nevrátí!

Ing. Bc. Anna Hubáčková, senátorka za Hodonínsko

Pochod za pitnou vodu

OHLEDNUTÍ ZA FOLKLÓREM VE SLOŽITÉM OBDOBÍ

Členové souborů Omladina a Oskoruška se ihned, jak to bylo možné, pustili opět do práce, a to doslova. Po dvou zkouškách jsme dali dohromady krátké vystoupení na tradiční akci Zpívání s beranem, která byla jednou z prvních kulturních akcí v našem regionu po nucené karanténě. Po tak dlouhé pauze to bylo velmi příjemné setkání, přestože jsme letos vynechali nedělní setkání dětských souborů. Velkou část organizace celé akce opět nesli na svých bedrech členové vacenovického mužského sboru Od lip. Velké poděkování jim patří i za pomoc s realizací elektrické přípojky, díky níž už návštěvníky akcí na salaši neobtěžuje všudypřítomný hluk elektrocentrály a mohou si tak naplno vychutnat zdejší krásné a klidné přírodní prostředí. Kvůli karanténě jsme přišli jak o plánovaná vystoupení v Lanškrouně a Orlové, tak o připravovaný zahraniční výjezd souboru. Budeme doufat, že snad všechno vyjde příští rok. Protože přišly vydatné deště, museli jsme zrušit Svatojánský pochod a Slunovrat na salaši. Tyto dvě akce nás ale lákají natolik, že je přesuneme na prodloužený víkend od 3. do 7. července. Svatojánský pochod měl desetiletou přestávku, a tak se nám snad podaří uspořádat jej v původním duchu. Také druhý ročník Bitvy tří králů budeme pořádát až za rok. Nejistota, zdali se

budou moci pořádát akce nad tisíc lidí, byla poměrně velká a bitva je vcelku organizačně složitá a náročná akce, jejíž příprava zabere minimálně šest měsíců.

V přípravách na hody jsme zatím zdrženliví, nikdo netuší, jaký bude vývoj situace na podzim. Přesto doufáme, že hody už proběhnou bez větších překážek a omezení. Pokud je mezi mladými někdo, kdo by chtěl tento rok stárkovat, ať se nám ozve. Zatím je ještě dost času na přípravu.

Jsme rádi, že se nám podařilo ještě před nástupem opatření uspořádat Krojový ples, který nás letos příjemně překvapil hojnou účastí. Také jsme letos spolu s mužským sborem podpořili v hojném počtu tradiční krojový ples v Raťškovicích. Ještě zavzpomínám na loňský Slovácký rok. Potěšilo nás velmi pozitivní hodnocení našeho vystoupení a také uspořádání našich krojovaných v průvodu. Rozdělení skupinek podle svátečních, všedních a pracovních krojů dodalo průvodu ještě více lesku.

Ať už nám folklórní prázdniny prospěly nebo nám naopak něco vzaly, jisté je to, že si každý z nás uvědomil, že není nad to se každý týden sejít osobně, a ne virtuálně.

Za NSV Petra Blahušková

VACENOVSKÉ DĚTI NAMALOVALA ZNÁMÁ MÓDNÍ NÁVRHÁŘKA Z LUŽIC – ZUZANA OSAKO

Držím v ruce poslední číslo časopisu Reportér (květen 2020) a čtu další krásnou reportáž o Zuzaně Osako a opět vidím fotku ilustrace „našich krojovaných dětí“. Je to krásné, že se tradice stále dodržují..... Co předcházelo tomuto dalšímu zveřejnění, Vám chci popsat, protože dodnes, i když je to již několik let, moc ráda vzpomínám na to krásné odpoledne a zážitek, které si já i všechny přítomné děti určitě budou pamatovat navždy. A i kdyby ne, tak mají památku v podobě krásné ilustrace od módní návrhářky, ilustrátorky, modelky.....ale hlavně úžasné ženy – pro mě víly ☺.

Byl to sobotní červnový den roku 2018, kdy se konal MFF ve Strážnici a já jsem jako jedna z rodičů byla přítomna vystoupení našich dětí ze Slováckého krúžku Oskoruška z Vacenovic. Právě probíhaly poslední minuty jejich tancování u cimbalu. Radost se na ně dívat, s jakou radostí a energií tancovaly a zpívaly, i když bylo horko. Když v tom jsem si všimla „víly“, která je s velkou něhou pozoruje. Sedla si na trávku, vytáhla skicák, pero s tuší a začala malovat. Nedařilo mi to a přiblížila jsem se k ní, abych zjistila, co tam tvoří. Byly to náčrtky muzikantů u cimbalu. Řekla jsem si, to je krása. Takto si sednout do trávy a začít kreslit. Bez dechu jsem jí pozorovala, jak jí ruce hrají. V tom mě vyrušily děti, které již dotancovaly a chtěly jet domů. Jenže já jsem nechtěla, aby došly o tu krásu a zavedla je k Zuzaně, aby se podívaly na její tvoření a tajně doufala, že by si chtěla namalovat naše krojované děti, kterým to moc slušelo. A světe div se, vyšlo to. Zuzana, když je uviděla, jak jí pozorují při malování, tak se nás zeptala, jestli by nám nevadilo, že by si

je namalovala. Samozřejmě, že všechny souhlasily. Bylo mi jedno, že dva kluci ze souboru měli být už doma. Zavolala jsem jejich mamince, že až zjistí, co se nám podařilo, tak bude spokojená. Samozřejmě, že byla a dokonce mi poté děkovala.

Pak jsem jen celou dobu zírala a byla šťastná, že budou mít děti krásnou ilustrovanou vzpomínku a já nádherný zážitek ze setkání se Zuzanou Osako „vílou“, protože aniž bych já v té době věděla, s kým jsem se to vlastně potkala, tak vím, že tak milá, něžná bytost, která si na nic nehraje, je známá návrhářka a za pár let ještě známější, se prostě hned tak nevidí. Vlastně ještě jednu takovou znám, ale to až zase příště.

Tento příspěvek bych nejspíš nenapsala, kdyby mi paní Svorová nevnikla myšlenku, abych se podělila o setkání s paní Zuzanou Osako a malováním našich krojovaných dětí, ale největší síla přišla dnes, tj. poslední den před uzavírkou, napsala mi Zuzana Osako! Ano, ta, která navrhuje pro Olympioniky oblečení, vychází jí spousta rozhovorů v časopisech * a většinou i s ilustrací našich dětí, která vznikla úplně neplánovaně na trávě... tomu říkám osud ☺.

* Květy 09/2018

* MF Dnes – doma 12/2018

* Reportér 09/2020

* <https://www.tradice.org/media>

Lucie Lípová

Členové slováckého krúžku Oskoruška – 2018 Zleva: Eliška Brodová, Terezie Leskovanová, Dalimil Šťastný, Natálie Lípová, Petr Šťastný, Simona Lípová. Uprostřed: autorka kresby Zuzana Osako

KLUBÍČKOVÉ ZPRÁVIČKY

Milí přátelé klubíčka, máme za sebou půl rok, na který nikdo z nás, včetně dětí, určitě nezapomene. Nouzový stav nás naučil zastavit se a trávit čas doma s rodinou. Kdyby nám někdo v lednu na „karnevale“ řekl, že další aktivity již neuskutečníme, nevěřili bychom.

Jako každoročně jsme nový rok začali **karnevalem**. Stalo se to pro nás již tradicí. I když někteří můžou argumentovat tím, že jsou to stále stejné a dokola se opakující aktivity, dovolíme si oponovat. Ano, jsou věci opakující se, jinak to ani nejde, ale pokaždé se sejdou nové děti, které zcela odlišně reagují, něco jiného je zaujme, mají rády různé písničky. Letos tomu nebylo jinak. Viděli jsme, že nás navštívily zejména mladší děti, což je pro nás výzvou s nimi pracovat. Jsme moc rádi. Užili jsme si to spolu s nimi. Další naší pravidelnou aktivitou, velmi oblíbenou a očekávanou, je **burza dětského oblečení**. Vše bylo téměř nachystáno a připraveno, avšak náhlý zákaz akcí udělal tzv. čáru přes rozpočet i nám. Nicméně ihned po uvolnění jsme udělali burzu v přísálí KD. I když byla menšího rozsahu - s organizací i návštěvností jsme byli spokojeni. Snad jste si to také užili a nezanevřete na nás.

Co mě osobně mrzí, je skutečnost, že jsme museli pozastavit **Cvičení s Kubíkem**. Letos chodily cvičit opravdu šikovné děti a čas jsme si spolu krásně užili.

Na vavřínech jsme však neusnuli. Podařilo se nám nainstalovat **venkovní veřejnou knihovnu**, kterou jsme financovali z peněz JMK, čerpaných z grantu z roku 2019. Knihovničku nám vyrobil pan Pavel Ryba, jedinečnou řezbářskou práci odvedl pan František Setínský a prostory pro umístění a následnou samotnou instalaci provedli zaměstnanci obce. Doufáme, že se Vám líbí a budete ji hojně využívat. Snažili jsme se, aby byla opravdu jedinečná, výjimečná od ostatních vesnic v okolí.

Na letošní rok jsme opět žádali grant u Jihomoravského kraje. Ten jsme získali, a tak již můžete první výstupy z tohoto grantu zkoušet v praxi. Naším největším projektem je **„Malý, velký průzkumník“**. Dovolte nám vás s tímto projektem seznámit, neboť si jej děti i rodiče oblíbili a stále přibývají noví a noví průzkumníci.

Cílem je ukázat, že i v našem okolí je spousta krásných míst ke zhlédnutí. Stačí nám k tomu opustit domovy a udělat si malou nebo větší procházku či projížďku na kole či s kočárkem.

Místy nás provází „klubíčkové kotě“, které se na tato místa zatoulalo a zanechalo nám tam tajemné schránky. Celkem se jedná o 15 míst v blízkém i mírně vzdáleném okolí. Schránka obsahuje bloček, tužku a hračku na výměnu. Úkolem je najít ji, zapsat se do ní a na konci každého bločku si opsat písmeno do taženky umístěné na konci průvodce. Jakmile máme tajemku vylušťenu – zašlete nám ji na e-mail: klubickovacenovice@seznam.cz. Malé průzkumníky na podzim odměníme.

Knihovna

Je nutné, abyste schránku umístili na to samé místo pro další hledače. Není-li schránka k nalezení, prosíme o info. Bohužel se nám stalo, že jsme museli dvě schránky doplňovat. Věřím, že si jen děti hrály a nebyly to naschvály od dospělých. Jde přece o hru. Jelikož máme již úspěšné průzkumníky, dovolte mi citovat zprávu, kterou nám zaslali, a moc nás potěšila: **„Děcka to bavilo a my jako doprovod jsme taky zažívali chvílky napětí a radosti při nálezů kra- bičky s pokladem :-D a taky jsme objevili zákoutí kolem Vacenovic, které jsme tak úplně neznali :-)“**

Vydejte se na stezku také.

Součástí tohoto projektu je také vytvoření **„Malovaných hřišť“**. První již vzniklo na lesní cestě na Růdník a pozitivní ohlasy nám dělají jen samou radost. Tyto hřiště si nemalujeme, kde se nám líbí, ale vše máme schváleno majiteli cesty. Věříme, že tím dětem zpestříme procházku na oblíbenou Salaš. Jedná se o speciální barvy, které by měly vydržet několik let. Budeme rádi za vaše reakce.

To je takové malé shrnutí za první půl roku 2020, která byla hodně jiná, ale velmi přínosná. Doufáme, že od podzimu již bude vše fungovat tak, jak má. Rádi bychom uspořádali nějaké rodinné odpoledne, lampionový průvod – ten děti vyžadují každoročně, vánoční vycházku do lesa apod. Také máme navázanou spolupráci s Kyjovským Slováckem v pohybu, které nám pomáhá naše aktivity financovat. Budeme rádi za vaše podněty a nápady.

Přejeme krásné léto plné pohody a neobyčejných zážitků.

Kamila Profotová, Petra Rybová

Burza

Malované hřiště

PŮLSTOLETÍ OD TRAGICKÉ UDÁLOSTI

Je až neuvěřitelné a člověk se ani nestačí divit, jak taková neviditelná, ale přesto zákeřná potvora koronavirová může ovlivnit dění, hospodářství a osudy mnoha lidí nejen u nás v České republice, ale i na celém světě. Navzdory tomuto nezapomínejme a připomeňme si událost, jejíž výročí připadá na červen tohoto roku.

Pokaždé, když se stane nějaké hornické neštěstí, jako to, které se událo naposledy 20. prosince těsně před Vánocemi roku 2018 na dole ČSM Stonava na Karvinsku, kdy tehdy zhytnulo 13 horníků, většina z nich Poláků, si člověk uvědomí, jak nebezpečné může být hornické povolání. V minulosti se udála spousta takových hornických tragédií, hlavně na konci devatenáctého a pak v průběhu století dvacátého, kdy signalizace a bezpečnostní opatření ještě neodpovídaly rizikům, jakými jsou požáry, výbuch metanu nebo důlního plynu, závaly a jiné příčiny. Podíváme-li se do historie, pak největší neštěstí bylo zaznamenáno v roce 1892, kdy při požáru v dole na Příbramsku zahynulo celkem 319 obětí. Hornictví je náročné, fyzicky namáhavé a také nebezpečné povolání.

Také v okrese Hodonín se stalo důlní neštěstí, ale nebyl to požár, výbuch plynu, ani zával, ale něco zcela jiného. Stalo se to přesně před padesáti lety. Tehdy, jako v letošním roce, to bylo úterý, úterý odpoledne 9. června 1970. Nebyl jsem a ani jsem nemohl být přímým svědkem této tragické události, přesto mi tento den utkvěl v paměti. V té době jsem pracoval jako údržbář v ratiškovické drůbežárně a v osudný den jsem vypomáhal při převozu kuřic z odchovny v Rohatci do drůbežárny v Ratiškovcích. Všiml jsem si, jak západní obzor zcela zčernal, takže se dala očekávat prudká letní bouře. U nás sice také dost pršelo, ale bylo to v horkém dni snesitelné. Ovšem to, co se událo na severozápad od nás, bylo strašné. Bylo zatopeno mnoho vesnic na západ od Kyjova. Když jsem příští den projížděl na kole Místřínem, Šardicemi a Hovorany, bylo zřejmé, že průtrž mračen musela být ničivá.

Tato způsobila rozvodnění tamního potoka a průnik značného množství vody do dolu

Dukla v Šardicích, kde na odpolední směně pracovalo celkem 110 horníků, 34 horníkům se však stalo toto odpoledne osudným. Mezi těmito i dvěma rodákům z Vacenovic, v té době teprve dvaadvacetiletému mladíku Petru Bábíkovi a také mému nejstaršímu bratranci, jedenačtyřicetiletému Šebestýnu Ingrovi. Šebestýn se předtím přiznal do Milotic, pokud se nemýlím, do rodiny Kozákových. Na něj si jako malý chlapec pamatuji, když k nám někdy kolem roku 1952 po ukončení povinné vojenské služby přišel na návštěvu, vzal mého mladšího bratra na ramena a pobíhal s ním po dvoře.

Proniknutí vody po průtrži mračen bylo pro 34 horníků už bez jakékoliv možnosti této záplavě uniknout. Zpráva o zaplavení dolu se samozřejmě mezi obyvatelstvem rychle rozkřikla, manželky horníků, příbuzní a známí se u dolu Dukla shromažďovali, jedna manželka horníka i s dětmi čekala u dolu dokonce několik dní, netrpělivě čekající na informace o tom, jak se to stalo, nemohouce uvěřit tomu, že právě jejich manžel případně tatínek nevyfára živ a zdrav ze zatopeného dolu. Nestalo se tak, lidé čekali marně. Asi lze jen stěží obviňovat někoho z vedení dolu, že by bylo něco opominuto nebo zanedbáno, že nebyly dodrženy bezpeč-

nostní předpisy. Při takových přírodních katastrofách je a bude člověk vždy bezmocný i při pokroku v zajišťování bezpečnosti a včasné varování o vzniklé situaci. Samozřejmě byl vyhlášen okamžitě nouzový stav a začalo zjišťování příčin a rozsahu, jenž toto důlní neštěstí způsobilo. Byl sestaven záchranný tým za účelem vyproštění zatopených horníků. Hornický zákon říká, že s obnovením těžby nelze začít do doby, než bude vyproštěn poslední horník. Do záchranného týmu byl povolán i můj další bratranec, v roce 2014 zesnulý horník-záchranář Josef Ingr, mladší bratr Šebestýna. Jak psychicky náročná, nebezpečná a emotivní práce to pro Josefa musela být, když věděl, že mezi těmi utonulými, zahynulými horníky musí nutně nalézt i svého staršího bratra Šebestýna.

K výročí této události byla vydána brožurka s podrobným popisem této tragédie a příčin neštěstí a samozřejmě i se jmény všech zahynulých horníků. Mezi těmito určitě najdeme i dva již zmiňované horníky, rodáky z Vacenovic, Petra Bábíka a Šebestýna Ingra a snad také jména horníků-záchranářů, mezi nimi i Josefa Ingra.

Hrob Petra Bábíka i s hornickým symbolem a nápisem „Zdař Bůh“ nalezneme na samém konci u hřbitovni zdi ve Vacenovicích vpravo od hlavní cesty. Pamětní tabulka čtyřem zahynulým horníkům z Milotic, pánům Cibulka Stanislav, Krist Antonín a Výlet Cyril, mezi kterými je uvedeno také jméno Šebestýn Ingr, se nachází na zdi hřbitova v Miloticích nalevo od hlavní brány. Při návštěvě místního hřbitova, nebo pokud budeme projíždět kolem milo-tického hřbitova, postůjme chvíli v tiché vzpomínce za tyto zesnulé horníky.

Vlastní někdo z občanů Vacenovic okresní Slovácko nebo jiný tisk z června roku 1970, popisující tuto tragickou událost, případně dobové fotografie, vztahující se k tomuto hornickému neštěstí? Jak toto všechno zaznamenal(a) místní kronikář(ka)? Jsem přesvědčen, že někdo z rodiny Petra Bábíka, Josefa nebo Šebestýna Ingra napíše bližší, osobní nebo rodinný příběh a tak obohatí toto vyprávění o zážitky a vzpomínky, týkající se této tragické události a my všichni si je rádi přečteme.

Nevím, kolik bývalých horníků ve Vacenovicích ještě žije, ale vím, že když zemřel některý horník, oblékl pan Vincenc Tomeček z Dolního Konce hornickou uniformu, vytáhl z úschovy těžký, zeleno-černý, hornický prapor a nesl jej na památku zesnulého horníka. V pátek 10. ledna tohoto roku bohužel zavlál tento prapor i nad jeho vlastním hrobem. Vzhledem k útlumu hornictví v našem regionu lze jen stěží odhadnout, kolikrát tento prapor ještě přejde do jiných rukou.

My starší si vzpomínáme na Den horníků, konaný každoročně v zámeckém milotickém parku, kdy byli vyznamenáváni nejlepší horníci, park plný prodejních stánků, vyhrávala kapela, prostě zábava pro horníky a návštěvníky. Kdeže tyto časy jsou? Všichni víme, že hornické povolání je náročné, těžké a nebezpečné a z tohoto důvodu byli a stále jsou horníci státem zvýhodňováni, ať již dřívějším odchodem do starobního důchodu, lepší zdravotní péčí nebo jinými z hornického povolání plynoucími požitky. Rozhodně jim tyto výhody nikdo nezávidí. Je zřejmé, že pokud horník tyto hornické výhody smysluplně využil, mohl se tak snáze

Starostka obce Vacenovice a Zbyněk Pavlík s hornickým praporem z Vacenovic

Uctění památky zemřelým horníkům

Odhalení památníku u příležitosti 50.výročí tragédie na dole Dukla v Šardicích

v minulosti postarat o celou rodinu. Řekl bych, že něco podobného platí i pro hornické vesnice v našem okrese, čím blíže se vesnice nacházela k místu těžby uhlí, tím větší prospěch pro ni z tohoto plynul, řečeno sportovní mluvou,

mírně pro domácí. Vzpomeňme si na Ratíškovice, fotbalový Baník, dobře vybudované obce jako Šardice, Hovorany a jiné hornictvím dotované aktivity.

Vít Ingr

OKAMŽIKY Z MÍSTNÍ KNIHOVNY

Jako každoročně i letos, 10. března 2020, jsme se starostkou obce a vedením základní školy pozvaly do obřadní síně OÚ žáky druhé třídy k slavnostnímu obřadu Pasování čtenářů se zápisem do Pamětní knihy obce. Obřad se vydařil, čtenáři dostali čtenářský průkaz do knihovny, také upomínku – knížku, byli „knihovnickým šotkem“ dekorováni šerpou a starostkou obce pasováni do „Rytířského stavu čtenářů“. Na další den byla domluvena schůzka a beseda v knihovně, ale pandemie koronaviru nás zastavila. Tak hned jak to šlo, pozvala jsem si nové čtenáře do knihovny, seznámila je s prostorem knihovny, čtenářským koutkem, knížkami i čtenářským řádem a pravidly v knihovně. Také jsem doporučila různé knížky, které by se jim mohly líbit, a vyzvala je k návštěvě knihovny a půjčování. Hned odpověděly, po otevření knihovny, přišla dvě děvčata a se zvědavostí prohlédla všechna oddělení knihovny s tím, že nalákají maminku či babičku, aby si také něco přišly vypůjčit.

Při besedě jsem dětem navrhla půjčit si knížku Pověsti ze Slovácka a dala jim na výběr, že jim některou z pověstí přečtu. Vybraly si tu o Žilkově dubu. Skoro všechny děti věděly, kde dub je, byly tam. Některé prý navrhovaly tatkově, ať vezme žebřík a pilku a ořežou staré větve, některé už vi-

děly vlastně jeho torzo. Celkem děti znaly i příběh zbojníka Žilky, a tak jsme se navzájem doplňovali. Opravdu strom je již hodně starý a uschlý. Potěšila mne zpráva paní starostky Ing. Jany Bačíkové, že Obec se snaží vysadit v tomto místě nový dub, který by nahradil památný strom. Zatím je to v šetření, poněvadž Žilkův dub je na bzeneckém katastru.

A co vy? Znáte pověst o Žilkově dubu? Máme ji vlastně od různých spisovatelů. Paní Zuzana Nováková v knížce „Bílý koníček“ vypráví kromě toho i jiné pověsti, třeba „O milotských čápech“, „O habánech“, „O bzeneckém kastelánovi“ a další. V této knížce voják zastřelil zbojníka Žilku puškou nabitou knoflíkem z kabátu. Ale je další knížka o Žilkovi od bzeneckého písmáka pana Mráčka – Mrazíka, kde zbojník nechal špatného loupeživého živobyty a oženil se s Rozárkou z Vacenovic a dál už spolu žili dobrým životem. Další pověsti z našeho kraje můžete přečíst z knížky pana učitele Kropáče, mezi jinými i o habánech z Vacenovic. A také třeba „Pověsti starých měst“ od Heleny Lisické, a v nich např. „Hodonský čert“, „Bezhlavý rytíř ze Strážnice“, „Ukamenovaný kat ze Bzence“ a další a další pověsti z hradů a zámků celé naší vlasti.

Tak co kdybych Vám některou pověst tady převyprávěla? Třeba „**O původu révy**“ z knížky Zuzany Novákové:

Cestou do Čejkovic vykračoval šohaj a zpíval, až všechny stráně, rozsvícené sluncem, zpívaly s ním. Stuhly obtočené kolem kloboučku se třepotaly jako křídla motýlů, co pod jeho kroky vyletovali z trsů rmenu a polních fialek. A skřiváci se nad jeho hlavou až zalykali. Kam šel mladíček tak zvesela? Do světa, hledat štěstí. Byl to sirotek, a proto ho doma nikdo nezdržoval, ani za ním nevolal. Jenom jedna děvčička prý pro něho tajnou slzičku uronila.

Tak přišel šohaj ke kamennému sloupu, co od nepaměti stával na kopci u Čejkovic. Povíдалo se o něm, že to není jen tak obyčejný sloup, ale v kámen obrácený loupeživý rytíř Chotěš. Právě tady na tom kopci stával kdysi jeho hrad, ke kterému se tehdy kdekdo bál jen přiblížit. Ale jednou došlo i na Chotěše. Zbojníci silnější a mocnější než on se probili k hradu, loupeživého rytíře přemohli a přikovali ke sloupu na nádvoří. Jen jednu ruku prý mu nechali volnou, aby mohl odhánět krkavce a vrány. Potom hrad zbořili a spálili. Se zemí ho srovnaly plameny a pak čas. Jen ten sloup s Chotěšem, co napřahuje ruku, jakoby prosil o trošku slitování, tam zůstal trčet dál. A právě v jeho stínu teď veselý šohajek usedl a odpočíval. Líbilo se mu, jak je odtud daleko vidět. Kraj, na který před lety padal stín zlověstného hradu, se prostíral před mládencem, celý zalitý světlem, celý ve veselém plášti osení, ozdobený krajkou rozkvetlých sadů.

Jak se tak mládenec obdivně rozhlížel, všiml si i té kamenné natažené ruky, co trčela ze sloupu. Ať to byla vůbec ruka, ať nebyla, ale smutně vypadala. Tak pustě a osiřele, že by si na ni snad ani vrabeček netroufl usednout. „Copak bys chtěla?“ zeptal se šohajek. „Nic nemám.“ Ale tu sáhl pod košili, měl tam schovaný zlatý penízek. „Přece něco!“ Penízek se zablýskal v slunci a šohaj ho bez dlouhého rozmyšlení položil do dŕlku kamenné dlaně. A už nebyla prázdná. Už nevypadala tak osiřele. Však si na ni hned sedla vlaštovka a jen čířkala. „Vezmi si to zatím. Až půjdu zpátky, můžeš vrátit.“ Šohajek zamával kloboučkem a vesele vykračoval svou cestou dál. Zpíval – a čím byl dál, tím byla píseň tišší – až zmlkla docela. Minulo jaro, léto, přešla zima. Jako klidná voda plynul čas. Čtyři roky uběhly od chvíle, co šohajek položil peníz do kamenné ruky. A teď se tudy opět vracel, už ne chlapec, ale mladý muž. A zase s písničkou a zase s veselými očima. Jak by ne, když si jde do rodné vsi pro divčicu, co pro něj kdysi tajně v koutečku slzu uronila. Chalupu pro ni postaví, pěknou, bílou, kus pole koupí, aby měla z čeho péct chleba pro děti. Z dálky už zamával kloboučkem na pozdrav

kamenné ruce, vztažené do slunce. Vráti mu penízek? Má ho ještě? Ale propána, co to drží! Ne jeden penízek, celý keřík penízků! Chrání je pod listy jako pod dlaněmi. A když se pak mládenec podíval zblízka, vidí, že to nejsou opravdové zlatáky, ale hrozny světlých kuliček. Ta kamenná ruka jako by se pyšnila: „Podívej, vracím i s úroky!“ Šohaj utrl jednu kuličku – pak celý hrozen – a nemohl se nasytit. Taková sladkost, svěžest a vůně to byla. Jen přišel do dědiny, hned všude vyprávěl, co se stalo. Jak před lety dal kamennému Chotěšovi ze soucitu penízek, a co on mu za to dneska vrací. Lidi byli zvědaví a kdekdo spěchal na kopec taky ochutnat. A to bylo divení, a to bylo chvály! Slunce krásně svítilo a kamenný Chotěš už vůbec nevypadal smutně. Rostlince, kterou držel v dlani, začali říkat víno, neboť prý smířila viny loupeživého rytíře. Lidé nařezali z keříku proutky a rozsadili je po slunečných stráních. Ze zlatých hroznů pak začali vinaři tlačit šťávu. Nechali ji v klidu zkvasit, pročistit se – a tu teprve poznali podivuhodnou moc líbezného plodu. Protože kdo dobrý se vína napije, ten pije z radosti. Nepřátelé se u pohárku smířují, smutní se rozveselí a každému, který umí pít s chutí, a přece s mírou, při víně rozum jasný a srdce překypuje dobrou vůlí. Vinná réva, to jsou štědré dlaně, plné zlatých penízků.

Doufám, že se Vám pověst líbila a že brzy přijdete do knihovny vybrat si z velké nabídky našich knížek. V knihovně jich máme přes 5 tisíc a každý měsíc nám Městská knihovna Hodonín přiváží 50 knížek výměnného fondu. Většinou jsou to nejnověji vydané knížky a také každoročně Obec Vacenovice vydává na nové knihy 20 tisíc Kč. Ještě

bych ráda upozornila, že půjčujeme i CD, která si můžete nechat číst od známých herců na přehrávači. Je to vhodné i pro nemocné, kteří si sami číst nemohou. Přijďte, vyberete si, potěšíte se, dozvíte se mnoho nového.

Těší se na Vás knihovnice

Marie Měchurová

Pasování čtenářů

LETOŠNÍ ČERVEN BYL VELMI BOHATÝ NA DEŠTIVÉ SRÁŽKY. VYBRALA JSEM PROTO PÁR VÝŇATKŮ Z KRONIK, VE KTERÝCH BYLO POPSÁNO DEŠTIVÉ POČASÍ VE VACENOVICÍCH V MINULÝCH LETECH.

Červen 2005

První týden měsíce má denní teploty 28 °C. 4. června prší, 5. 6. na vacenovskou pouť naštěstí neprší, ale je zamračeno. Až další dny jsou přeháňky. 7. a 8. června je větrno. 10. 6. se ochladí a prší. 11. a 12. 6. jsou přeháňky při denní teplotě 12°C. 13. 6. je konečně pěkně s denní teplotou 25 °C. Ale už od 15. do 18.6. jsou přeháňky nebo alespoň mrholí. Od 21. do 26. června jsou dny s teplotou do 33 °C. (23.6.) V noci z 25. na 26. 6. přišel noční déšť. Až do konce měsíce jsou ranní teploty 12 až 15°C, denní 25 až 30°C. Poslední den června přinesl vydatnou přeháňku. V zahrádkách nebo na polích vzešla špatně zelenina. A tak se v červnu někde opět seje.

Červen 2007

Celý měsíc se dá charakterizovat jako dusný a deštivý. Jsou buď přeháňky, nebo bouřky. Vydatný déšť byl 3.6. Prudká silná bouřka byla 5. 6. a 13. 6. se přidaly i kroupy. Jinak pršelo ve dnech 6., 10., 15., 19., 20., 21. a 22. 6. Vydatný déšť přišel v noci z 25. a 26. 6. Denní teploty byly do 12° C. První dny června mají teplotu na den do 22° C. 21. června byl silný vítr. Nástup dusna a vyšších teplot je v období od 9. do 25. 6. Dny mají teplotu nejvíc 30° C, nejtepleji bylo 21. 6. (32° C). Od 26. června do konce měsíce došlo k mírnému ochlazení, denní teplota je od 22 do 24° C. Na polnostech Zery v červnu krásně kvetla svazenka. Její jemně fialové květy nejenom že zvýšily krásu přírody, ale hlavně jsou důležité pro včely.

Červenec 2009

1. až 7. 7. je deštivo. Přišly bleskové bouřky, jsou dusna. Vlhkost vzduchu 90% a denní teploty jsou od 25 do 30 °C. Od 8. do 12. 7. pokračují přeháňky, denní teplota max. 22° C. Pak následuje období veder od 13. do 17. 7., kdy jsou denní teploty od 29 do 35° C (15.7.). Od 18. do 20. 7. se ochladilo – dny mají 15° C. Od 21. až do konce měsíce jsou denní teploty od 24° C (24. 7.) až po 35° C (23. 7.). Silná bouřka přinesla snížení teploty o 10° C (24. 7.). Poslední týden měsíce byl s pěknými letními teplotami do 31 °C. Poslední den měl dokonce 33 °C. Střídání dešťů a tropických veder prospělo kukuřici, že je mimořádně vysoká. Vysoká vlhkost vzduchu zapříčinila vznik plísní u rajčat, okurek, brambor. Žně neměly dobré podmínky, protože nebyl čas trvalejšího suchého počasí.

Rozvodněný Húštík – nezjištěn rok

Podzim 2012

Začátek září opět horka i bouřky. V druhé polovině bylo již chladněji, okolo 15°. Vlivem vysokých teplot bylo vinobraní brzo, ale úroda byla asi okolo 60%. V říjnu bylo výjimečné to, že na naše hody bylo netradičně ošklivo. Spustil se obrovský liják. Nikdy jsem nezažila déšť, který padal ze všech stran. I vodorovně. A taky jsem ještě nikdy neviděla tak mokry průvod. Zbytek měsíce byl v normě. Teploty okolo 15 °C. 28. 10. se ochladilo na – 1 °C a napadl sníh. Sníh byl i začátkem listopadu. Průměrné teploty okolo 5 °.

V prosinci mrzlo, v polovině teploty spadly na – 14°, posléze se oteplilo a okolo vánoc začal padat sníh. Bylo velké náledí přes celé svátky. Zbytek roku byl slunečný a jasný.

Jaro 2014

Teploty začaly pomalu stoupat. 30. 3. bylo dokonce 21° C. Jinak velmi suchý měsíc. Ostatně jako téměř celá zima. Bez srážek, bez sněhu. Duben byl vcelku teplý a lehce deštivý. Koncem měsíce přišla bouřka a pořádně napršelo.

Květen začal teplotami okolo 20° C a byl hodně deštivý. Nejvyšší čas. Bylo už velké sucho. Ochladilo se a teploty se pohybovaly okolo 9 – 15 °C. Málo slunečných dnů.

V červnu jasno, teplo. 25 – 30 °C. 10. 6. udeřilo horko. Už v půl 6 ráno bylo 33 °C. Sucho. Později teploty trochu klesly. 29. 6. konečně déšť.

Červenec byl velmi podobný červnu. Občas vedro, převážně sucho. Začátkem srpna přišla velká bouřka a hodně vody. Jinak převážně oblačno a teploty snesitelné. Koncem měsíce déšť.

Duben 2015

Začátek dubna byl chladný, ale za pár dní se oteplilo. Ale velké sucho. Díky němu jsme zeleninu sadili až 18. 4., což se ještě nestalo. Postupně se oteplovalo a koncem měsíce bylo už 26 °C.

Květen byl vcelku příjemný. Teploty vesměs od 20 do 24° C. Převážně slunečno. Sucho. Až 30. 5. přišla velká bouřka. Opět nastal rok chroustů. Sežrali vše, na co přišli. Máme na dvoře dva velké ořešáky a nezbyl na nich ani lístek. Na úrodu to kupodivu nemělo vliv. Znovu obrostly.

Hned 1. června bylo horko. Do poloviny měsíce se teploty pohybovaly od 25 – 29° C. druhá půle byla mírně chladnější a dvakrát mírný déšť. V červenci bylo horko ještě větší. Teploty vystoupaly na 32 – 34° C. Sucho. Za celý měsíc pršelo jednou mírně, jednou krátká bouřka. Koncem měsíce teploty mírně klesly.

V srpnu horka okolo 34 °C. Až 15. 8. přišla noční bouřka. Jinak horko a sucho. Takové už dlouho nebylo.

Lenka Svorová, kronikářka

Húštík po deštích – nezjištěn rok

Zatopené zahrady na dolním konci červen 2019

Dolní konec červen 2019

VZPOMÍNKY NA VÁLKU

Letos už je to 75 let od konce druhé světové války. Skoro celý svět si ji připomínal. A také skoro celý svět zasáhl. Měla jsem necelých 7 roků, když šla přes Vacenovice fronta. My děti jsme to moc nechápaly, ale naši rodiče ano. Všichni byli vystěhovaní. Kdo měl pevné sklepy, tak v nich, někteří v Ratiškovských dolech, v lese v bunkrech apod. My jsme byli u nás ve sklepě i se sousední rodinou Chvostalů. Ti měli dokonce 6 – týdenní miminko. Náš sklep byl v dolní části dvora, bytelně postavený, celý porostlý šejřkem, tehdy se říkalo „chebzem“ a do něj se ještě ukryly traverzy na zpevnění. Můj otec byl tehdy těžce nemocný. Poslali ho dom z nemocnice z Uh. Hradiště. Měl zápal plic a pohrudnice. Nechtěl jít do sklepa, zaslechla jsem, jak říká matce, že třeba spadne na barák bomba a bude mít naráz pokoj. Později jsem zaslechla jejich rozhovor, jak otec říká matce: „Ještě Ti pomůžu zaorat a zaset a pak pojedu.“ Myslel tím hřbitov. S hrůzou jsem sledovala, jak pokračují podzimní práce, než jsem na to zapomněla. Naštěstí mu bylo ještě dopřáno skoro 30 let.

Měli jsme široký dlouhý dvůr a tak si vojáci udělali za stodolou kuchyň. Když kopali základ pro kotel, vykopali veliký hrnec sádla, který tam otec předtím ukryl... Ale vojáci ho našim přinesli. U toho jsem byla. Viděla jsem také mladého rumunského vojáka, jak vede z Jezérek krávu na porážku. Byl hubený, neměl ani košili, jen nějaký kaftan. A ještě si vybavuji, jak ho nějaký oficír párkrát přetáhl řemenem. Také mně utkvělo v paměti, jak jsme seděli večer v kuchyni. Maminka uvařili pěry. A ukrajinský voják, pořád to vidím, měl na vidličce napíchnutou pěru a vykládal o své rodině a také o poměrech u nich doma. Měl dokonce nějaké fotky dětí. Naši pak říkali, jak mu tekly slzy. Kdoví, jestli se shledali.

No a nejsilnější zážitek bylo bombardování Hodonína. To se ani nedá popsat. Letadla létaly i nad nama, takový strašný hluk, rány, střelba, však na kraji Hodonína byly díry v omítce velice dlouho. Byl to pro mě zážitek, který mně skoro všechno vymazal z paměti. Byly jsme děti. Nic jsme o válce nevěděly, až do toho bombardování. A pak dvě řady hrobů na hřbitově. V jedné řadě rumunští vojáci, na druhé straně ruští. Ty ruské vojáky brzy vykopali a odvezli. Ty rumunské později. Pamatuji se, že se o ně starala velké děvčata.

Ale Vacenovice měly přitom velké štěstí. Nikdo ve válce nepadl. Jen manželé Polákoví bohužel zahynuli v koncentračním táboře, naštěstí jejich syn Valtr se vrátil. Ale byl to velký rozdíl oproti I. sv. válce, která měla okolo 50 obětí. Kolik dětí osiřelo. Ale nemusí to být jen válka. Teď snad už máme za sebou virovou pandemii, která také stála hodně životů a postihla prakticky celý svět. Takový už je život. V celé historii lidstva jsou války, přírodní katastrofy, či pandemie a vždy se lidé vzpomínají a život jde dál.

Marie Rybová s kmotrou Fr. Bábíčkovou

Marie Rybová Regina a Robert Polákoví před svých obchodem v ulici Špitálka

II. ŽEHNÁNÍ MOTOREK VE VACENOVICÍCH

XI. ŽEHNÁNÍ MOTOREK

14.6.2020 Vacenovice

Děkujeme obecnímu úřadu Vacenovice a panu faráři Doležalovi za mši žehnání motorek.

Dále děkujeme hlavně těm, co se i přes obavy z nepřízně počasí zase po roce zúčastnili. S požehnáním na letošní motosezónu odjízďelo více jak 400 strojů. Poděkování patří i těm, co se přišli jen pokochat krásou motorek a přispěli na dobrou věc!

Letošní sbírka byla věnována Matěji Bašusovi z Dubňan. Na jeho transparentní účet poputuje 36 700,-Kč.

Děkujeme, že pomáháte!
Na vaši účast v příštím roce se těší...

MOTOBANDA VACENOVICE

DIVADLO VE VACENOVICÍCH

Ačkoliv je divadelní soubor VaDiS z. s. ještě životem neotřískaný, pokoušíme se s ním probudit tradici, která má v naší obci svou dlouhou historii. Při každé možné příležitosti, kdy se ve Vacenovicích něco děje, se sejde skupinka místních amatérských herců a vytvoří kratší zábavnou divadelní scénku. Prakticky se však nejedná o stálý soubor, který by se divadlu aktivně věnoval, což je velká škoda.

Rozhodla jsem se proto po návratu z Prahy, kde jsem se divadlu aktivně věnovala, že toto malé nedopatření ve Vacenovicích napravím. Netrvalo dlouho a dokonce přímo před rokem, tedy v červnu roku 2019, se v místní Hospodě u Letochů poprvé sešla skupinka nadšenců, kterým oči a tváře jenom plály nedočkavostí.

I já jsem hořela nadšením, jelikož se nás sešlo skutečně dost. Nejsme všichni Vacenovjáci, ale také lidé z okolních vesnic a měst. Tahle skvělá skupina lidí mi ukázala, že svůj koníček berou skutečně vážně a zodpovědně. S takovými lidmi je potom radost pracovat. Během pár týdnů, kdy jsme se mezi sebou oťukávali a poznávali, se k nám přidalo ještě několik dalších lidí a zkoušení mohlo začít.

V souboru je nás jenom pár, kteří máme zkušenosti s amatérským divadlem. Většina těchto nadšenců nikdy nestála na jevišti a tím začala skutečná legrace při zkouškách. Hercům, ani amatérským, nestačí umět text a dobře se tvářit, ale každý pohyb „na prknech“ má svůj význam. Lidé si musí uvědomovat, že se nesmí točit zády k hledišti, musí mluvit nahlas a zřetelně, což na zkouškách byly, jsou a budou mé nejčastější připomínky. Snahou, pilí a ochotou těchto skvělých lidí jsme se během poměrně krátké doby dopracovali k totální premiéře a náš soubor se ukázal světu. Dne 15. února 2020 se inscenace naší první hry Obecně prospěšná strašidla představila veřejnosti. Samozřejmě kde

jinde, než na domácí půdě, tedy ve Vacenovicích. Autorem skvělé komedie je pan Petr Tomšů. Tato veselohra se odehrává v malém městečku s chátrajícím hradem, v němž už 600 let straší. Hrad pochopitelně stojí na velmi výhodném místě, což by se hodilo zdejšímu podnikateli a místostarostovi Dřímaloovi, který se pokusí strašidla z hradu vyštvat, aby si tam mohl postavit resort pro bohaté turisty. Naštěstí jsou strašidla chytrá a poradí si s chamtivostí lidí docela dobře. Navíc jim pomocnou ruku podá samotná starostka města a vše dobře dopadne.

Poměrně nepříjemnou čarou přes naše plány je letošní nešťastná pandemická situace, takže se soubor nemohl scházet a zkoušení muselo být odloženo na dobu nezbytně nutnou. Radost z toho, že se zase můžeme sejít a zkoušet byla tak velká, že se zkouška svolala hned první den, kdy to bylo dovoleno Ministerstvem zdravotnictví. Aktuálně je zkoušení opět v plném proudu a mimo opakování našich milých Strašidel se soustředíme na inscenaci další divadelní hry – Slavíci z Madridu. I tuto hru napsal pan Tomšů. Datum její premiéry nám zatím není známo, ale připravujeme ještě několikero představení Strašidel, s nimiž se na vás všechny moc a moc těšíme.

A to ještě není všechno. VaDiS je totiž hudebně divadelní soubor, což znamená, že vám hodláme dokonce i zazpívat! Aktivní členové Vacenovského divadelního souboru VaDiS z. s.: Eva Vaňková, Lenka a Julie Kůřilovy, Květko Malá, Vladimíra Klimecká, Růžena Novotná, Jaroslav Měchura, Kateřina Blahová, Radka Voříšková, Saša Mazničenko, Miroslav, Michal a Markéta Šimonovi, Radka a Kristýna Kutilovy, Viktorie Antošová, Libor Ševčík.

Za divadelní soubor napsala Eva Kalina

MALÝ DENNÍ POSTŘEH

Když jsem pomáhal svému synovi v Růdnické ulici na stavbě jeho rodinného domu, několikrát se mně stalo, že jsem tam musel být hned po ránu. Před osmou hodinou ranní jsem byl mnohokrát svědkem kolemjdoucích dětí, které šly do školy na vyučování, anebo odpoledne, když se vracely do svých domovů. Co mně překvapilo, bylo to, že vždy děti pozdravily, ať to bylo ráno, anebo odpoledne, ať to byl jedinec, anebo jich bylo více pohromadě. Když se stalo, že ta švitořící skupinka přicházela ke mně, vždy zmlkla a dala přednost pozdravu – dobré ráno, anebo dobrý den. Já jsem jim samozřejmě také na jejich pozdrav odpověděl. Přidal jsem „zvědavou“ otázku, kam jdete, kde jste byli, jak se jmenujete a podobné dotazy. Některé ostýchavě na mně pohlédly a pokračovaly dál, některé se pousmály a řekly to, co jsem také od nich očekával. Já jsem ten a ten, sedím ve škole s tím a s tím a další upřímně odpovědi. Chlapec mně jednou řekl: „Bývám s mladším brášku vedle toho žlutého baráku s těma hnědýma okny“ a holčička, která jde vedle něj, ho doplní: „To je skoro až na konci té druhé ulice!“ K jejich spokojenosti jsem odpověděl: „Tak to už vím, kde to je...“

Jednou se mně stalo, že jsem tam byl s cizím řidičem a jeřábníkem z Vracova, kteří čekali na další telefonické instrukce od svých nadřízených. Když sledovali chování těch

malých školáků, byli trochu překvapeni a měli na mně otázku: „Vy je znáte, anebo oni vás?“ Já jsem odpověděl: „Já je znám jen proto, že kolem chodí každé ráno do školy a odpoledne, když jdou domů, jinak ne.“ Dětem je kolem sedmi, a že by znali mně, dědu, kterému bude sedmdesát, to asi těžko. Řidičova odpověď zněla: „Tohoto pozdravu bych se u nás v Dubňanech nikdy nedočkal.“ Jeřábník k jeho odpovědi jen souhlasně pokynul hlavou.

Myslím si, že současná výchova a slušné chování, která je vštěpována v rodině a ve škole, alespoň u nás ve Vace-
novicích, je v tomto směru na správném místě.

Ingr Petr

ZAHÁJENÍ LETOŠNÍ SEZÓNY V KONÍRNĚ O NĚCO POZDĚJI (A V ROUŠKÁCH)

Letos je od jara hodně věcí, zaběhlých rituálů a zvyklostí jinak. Přizpůsobujeme se rychle, ohleduplně, ukázněně. A tak i příprava konírny byla po prvním úklidu upozaděná a šikovné ženy šily roušky jednu za druhou. Hned jak to bylo zase možné, práce pro novou sezónu pokračovaly. Na otevření jsme si museli všichni počkat až do první poloviny května. Natěšení delší pauzou, hezkým počasím a i obyčejnou zvědavostí se v neděli 17. 5. 2020 sešlo v konírně plno návštěvníků. Už tradičně přijela největší a nepřehlédnutelná skupina kolařů ve žlutých tričkách, a tak je už skoro zbytečné dodat, že z Vacenovic. Co bylo velmi milé, pak že, byť v menším počtu, přišli návštěvníci z každé obce mikroregionu. A to nemyslím jen jejich starosty.

Letošní mimořádný stav neumožnil připomenout si v celé Evropě důležité výročí – 75 let od konce 2. světové války. Čas nás vzdaluje od válečné reality a její hrůzy prožili už jen naši stařecci, naši rodiče byli ještě děti. Další generace znají válku už jen z vyprávění, knížek nebo filmů. Válka nebyla jen na přímých frontových liniích, někde daleko, ale prošla i každou z našich obcí. Úplně natvrdo, blízko, se střelbou, násilím, neštěstím pro plno občanů. O tom všem vyprávěla úvodní výstava konírny s hodně vypovídajícím názvem „Poslední dny hákového kříže v Mikroregionu Nový Dvůr“. Gestorem výstavy, spoluautorem a průvodcem vernisáže byl pan Petr Něnička z Vlkoše. Jestli jste ještě nebyli v jeho Military muzeu gen. Sergěje Jana Ingra ve Vlkoši, lze to jen a jen doporučit.

V poslední době plné nečekaných změn je příjemné najít místo, kde jsou trvalé hodnoty, osvědčená zábava pro děti, aktuální informace pro turisty, milé výrobky šikovných lidí a originální výstavy, na které vás srdečně zveme po celou sezónu.

Vladimíra Motlová

Výstava Poslední dny hákového kříže

Otevření konírny

BOŽÍ MUKA PANNY MARIE SEDMIBOLESTNÉ

Božích muka Panny Marie Sedmibolestné na pomezí ratíškovického a vacenovického katastru, obecně zvané „Kaplička“, byla postavena po I. sv. válce a zbudovat ji nechal Jan Příkaský z Ratíškovic čp. 27.

Narodil se v roce 1876 v Dubňanech, jeho manželkou byla Magdalena roz. Foltýnová (r. 1875), vdova po Janu Zemánkovi (r. 1875). Po jejich sňatku 19. ledna 1904 se jim narodilo pět dětí – Jan (r. 1905), Růžena (r. 1908), Josef (r. 1909), František (r. 1911) a Petr (r. 1906). Společně vychovávali také dvě dcery z Magdalenina prvního manželství – Annu Zemánkovou (r. 1899) a Marii Zemánkovou (rozená 1901 „*posthuma*“, tedy jako pohrobek dva měsíce po smrti svého otce Jana Zemánka, jež zemřel na mrtvici). Po válce s nimi žila v domě také jeho tchýně Františka Foltýnová r. Tomanová (r. 1855).

Podle vojenského *Kmenového listu* byl Jan Příkaský odveden do války 8. dubna 1915 a už od 15. dubna bojoval na frontě jako pěšák. V nové republice pak byl 1. listopadu 1919 přeřazen jako aktivní záložník do I. náhradní setniny Československého pěšího pluku č. 3, evidované čs. okresním velitelstvím č. 25 v Kroměříži. Podle osobních spisů pak byl od 15. prosince 1920 „*pokladan za neodved[eného] a prop[ouštěn] ze svazku voj[enského]*“.

Kapličku u cesty do Vacenovic nechal postavit po svém návratu domů pravděpodobně jako poděkování za přežití válečných útrap. V té době stála přibližně na kraji dnešního mokřadu ratíškovského Járku u drůbežárny na pravé straně cesty ve směru od Vacenovic. Takto je také zaznamenána i na topografické mapě z roku 1952.

V červenci roku 1951 ratíškovický administrátor Miloslav Kunc „v nejhlubší úctě“ prosí „*nejdůstojnější biskupskou Konsistoř*“ v Brně o její posvěcení. Podle jeho slov „*Boží muka, farníky zvané 'kaplička', dosud posvěcena nebyla, ačkoliv je dávným přáním nejen jejího zbudovatele, ale celé rodiny Příkaských a ostatních zdejších farníků, aby se tak stalo.*“ Ke své žádosti přiložil před svědky sepsané potvrzení rodiny Příkaských, ve kterém se zavazují, že „*jak my, tak naši potomci se budeme vždy pečlivě starat o údržbu a vždy dobrý stav Boží muky s obrazem Bolestné Panny Marie kterou v době po první světové válce na pozemku patřícím obci Vacenovice zbuvoval náš otec Jan Příkaský, t.č. výměnkář.... Tento svůj závazek nikdy ani my, ani naši potomci, nezměníme a nezrušíme.*“ Podepsán je Josef Příkaský se svojí manželkou Anastázií r. Nesvadbovou. Svědky byli sourozenci Jan Příkaský z čp. 34 a Petr Příkaský z čp. 49.

Protože se kaplička nacházela na katastrálním území Vacenovic, tehdejší předseda MNV (Místního národního výboru) Antonín Hajný souhlasí s jejím posvěcením a „*nemá žádných námitek, aby trvale zůstala na nynějším místě.*“ Ujišťuje také, že „*nebude nikdy odstraněna s místa, na němž byla zbudována.*“ Své svolení k posvěcení dal i vacenovický farář P. Rudolf Matěna.

Na základě prosby a přiložených dokumentů biskupská konsistoř v Brně 22. 7. 1951 povoluje, „*aby p. administrátor Miloslav Kunc mohl slavně posvětit Boží muku rodiny Příkaských.*“ Podle jejích pokynů má být svěcení poznačeno ve farní kronice. Originály všech dokumentů k povolení byly

Kaplička 6. 11. 2005

zaslány 5. srpna 1951 „*nejdůstojnější biskupské Konsistoři v Brně*“ a v současnosti jsou uloženy společně s žádostmi v Diecézním archivu Biskupství brněnského v Rajhradě. Zápis o samotném posvěcení však není.

Kaplička byla později zbořena pravděpodobně při stavbě silnice a melioracích přilehlých pozemků v šedesátých letech. V obecní kronice Vacenovic je pouze zápis z roku 1952 o vybudování nové silnice Ratíškovice - Vacenovice, která „*byla dobrovolnými brigadami občanů rozšířena prohloubena a navezena škvárami z kyjovské sklárny a z dolu Tomáš v Ratíškovicích a válcem silničním urovňována.*“ Protože šedesátá léta byla hodně vyhocena politicky, záznam o asfaltování silnice a případném odstranění kapličky z těchto let v kronice není žádný.

O její postavení na dnešním místě, tedy na levé straně silnice a už na ratíškovickém katastru, se postaral roku 1969 Jan Šupálek z Ratíškovic. Ten ve svém proslovu při první pobožnosti prosí farníky, „*aby jste ji [Pannu Marii Sedmibolestnou] zde uctili, svými modlitbami a sv. růžencem, aby i nadále držela nad vámi, a nad celým světem, svoji ruku ochranou, aby vyprosila naší vlasti, hodně kněží na vinici Páně... Kdo kolem této kapličky šel, snad se zbožně poklonil.*“

Nedochoval se žádný záznam o skutečném posvěcení kapličky, ať už z roku 1951 nebo 1969. Zápis není ve farní či obecní kronice Ratíškovic, ani v kronice farnosti nebo obce Vacenovice. Není uloženo případné potvrzení svěcení ani v biskupské Konsistoři v Brně či jejím archivu v Rajhradě, ani v archivech olomouckého arcibiskupství v Olomouci či

Opavě. Vzhledem k tomu, že nešlo o žádnou významnou církevní stavbu, vacenovický duchovní správce o souhlas s posvěcením ani nemusel žádat. Obecně je také u drobných církevních staveb, které navíc vznikly v době komunismu, velmi obtížné nějaké dokumenty vypátrat.

Je však možné, že žádné „oficiální“ svěcení vůbec neproběhlo, protože podle slov vacenovického faráře P. Jiřího Doležela mohla „kaplička“ získat své požehnání už tím, že by u ní byla sloužena mše.

Bohužel se mi v Ratiškovcích nepodařilo najít pamětníka, který by si na případnou mši vzpomněl. Žádný takový není ani ve Vacenovicích, kde mi s hledáním pomohla „stařenka Marijánka“ Šimečková. Pouze vnuk budovatele Antonín Příkaský (r. 1943) z Ratiškovců si pamatuje, že se tu konávaly pobožnosti, u kterých býval někdy přítomen i místní farář. Takže „kaplička“ třeba na své posvěcení pořád čeká...

Jan Příkaský z domu čp. 27 zemřel v Ratiškovcích 18. listopadu 1956 v požehnaném věku 80 let.

Irena Bařinová roz. Vacenovská

Topografická mapa r. 1952

RELIKVIDACE STARÝCH VRTŮ

V malebné krajině v okolí Čertoprdu, v lokalitě, kde před mnoha lety probíhala historická těžba ropy a zemního plynu, byla letos na jaře k vidění vrtná věž. Jejím úkolem bylo provést postupně opakovanou likvidaci pěti starých vrtů v tomto území. Prvotní likvidace takovýchto vrtů nebyly v minulosti provedeny v dostatečném rozsahu a kvalitě a nezajišťovaly plně požadavky vyhlášky Českého báňského úřadu.

Samotné realizaci předcházela dlouhodobá více než dvouletá příprava. Nejdříve se prozkoumala celá lokalita v okolí každého jednotlivého vrtu, aby se zjistilo, jestli případné zbytkové množství ropy nevzlíná k povrchu a neznečišťuje půdu v jeho okolí. Současně se provádělo i měření poměrně velkých úniků metanu. Veškeré zjištěné poznatky vyhodnotili odborníci na danou problematiku. S ohledem na ně a s ohledem na posouzení možných rizik zpracovali projekty realizace. Osloveni byli vlastníci a uživatelé dotčených pozemků k získání souhlasu s provedením nápravných opatření. K projektům se vyjadřovaly orgány a instituce státní správy, které vydaly k záměru svoje souhlasy a stanovily podmínky pro jeho realizaci. Práce v takových hloubkách jsou hornickou činností, souhlas k ní ve správním řízení

vydával Obvodní báňský úřad. Muselo proběhnout výběrové řízení na dodavatele prací. Po podpisu smlouvy už mohly začít samotné práce přípravou terénu. Ten se musel upravit pro pojezd těžké techniky položením dočasných panelových komunikací a panelových ploch pro vrtnou soupravu, aby nedošlo ke škodám při zemědělském či jiném využívání. Opakovaná likvidace každého takového starého vrtu trvá obvykle 4 – 5 týdnů a finanční náklady se pohybují v řádech milionů korun. Cílem je bezpečně utěsnit všechny dříve otevřené těžební i netěžební obzory, aby případné zbytky nevytěžené ropy nebo slané ložiskové vody nemohly pronikat neutěsněným vrtem a znečišťovat jeho okolí.

Opakovaná likvidace vrtů ve Vacenovicích je součástí rozsáhlého projektu odstranění starých ekologických zátěží po těžbě ropy a zemního plynu, který již více než 10 let na území Jihomoravského kraje z pověření Vlády České republiky realizuje státní podnik Palivový kombinát Ústí se střediskem v Hodoníně. Za dobu jeho působení byla nápravná opatření provedena již u více než devíti set takovýchto starých ekologických zátěží v katastrech mnoha obcí bývalých okresů Hodonín a Břeclav.

Ing. Věra Štátná

Dočasná panelová cesta kolem Čertoprdu

Relikvidace starých vrtů

MLADÍ HASIČI

Tak jako jiné odvětví i hasičský sport musel ustoupit při pandemii nemoci COVID 19. Všechny soutěže ve všech kategoriích byly do 31. 6. 2020 zrušeny. V praxi to znamenalo konec sezóny mladých hasičů ještě před tím, než vůbec začala. Díky koronavirovým opatřením byl zrušen i letošní Bierfest. Jakmile byly zrušeny nej přísnější vládní opatření, začali jsme se scházet na areálu v duchu „když nemůžeme sportovat, tak můžeme aspoň pracovat“.

Na areálu jsme s dorostem natřeli všechny dřevěné budovy, nejmenší pak rozhrabali krtince, aby ti velcí mohli na areálu posekat trávu. Přebrousili jsme lavičky a znovu je natřeli. Dále jsme provedli údržbu a opravu sekaček. SDH pak od okresního sdružení zakoupilo boudu na překážky a tím se tak zlepšilo zázemí na areálu pro požární sport. SDH má dále v plánu vstupní budovu na areál osadit oknem

a dveřmi a tím ji uzavřít. SDH také nakoupilo pro dorostenky sadu nových dresů s elastickými kalhotami.

V současnosti už na areálu trénují jak žákovská družstva, tak i dorostenky. Dne 20. 6. 2020 bude SDH pro malé hasiče a jejich kamarády pořádat sportovní den, který bude zakončen táborákem. SDH bude také dne 25. 6. 2020 pořádat sportovní dopoledne pro ZŠ, jehož součástí budou ukázky požárního útoku našich žáků. Děti ze ZŠ si vyzkouší některé překážky pro požární sport.

Kdo by chtěl zkusit požární sport, přijďte se na nás podívat, zkuste své schopnosti! Rádi vás mezi sebou přivítáme, a to jak v žákovských kategoriích, tak i v dorostu či seniorech!

Výbor SDH Vacenovice přeje všem svým spoluobčanům pohodové léto a krásné prázdniny.

David Rančík

Nátěry budov

Nátěry laviček

Sečení trávy

Trénink žáků

Nové dresy dorostenek

Trénink dorostenek

SOKOLSKÉ CVIČENÍ A SOUTĚŽENÍ

V první polovině roku 2020 jsme se pravidelně setkávali při cvičení, účastnili se župních soutěží a také akcí vyhlášených Českou obcí sokolskou. V lednu každoročně organizuje ČOS setkávání cvičitelů a cvičitelek v Praze v Tyršově domě s názvem „Nejen pohybem živ je Sokol“. Tohoto setkání se zúčastnila Marie Řiháková a Milena Harcová a dalších 200 účastníků z celé republiky.

Program byl dvoudenní a skládal se ze cvičební, kulturní a vzdělávací části. V tělocvičně jsme si vyzkoušeli havajské a indiánské tance nebo cvičení s flexibary. Posilovali jsme s gumami, malými činkami a nechyběl ani kruhový trénink s ovrbaly. Tento jsme hned po příjezdu domů vyzkoušely v našem cvičení žen a uplatnily jsme i další cvičební prvky. Cvičení bylo docela náročné, protože probíhalo v dopoledních i odpoledních hodinách, ale večer nás čekala odměna - divadelní představení v Divadle bez zábradlí. V hlavní roli komedie „Art“ se představil známý herec Karel Heřmánek a další herec Josef Carda. Dobře jsme se pobavili a moc jsme se nasmáli.

Následující den, po dopoledním cvičení, jsme besedovali s trojnásobnou olympijskou medailistkou v běhu na lyžích Květou Jeriovou-Peckovou a jejím manželem, dvojnásobným olympijským medailistou ve veslování Zdeňkem Peckou. Svým zajímavým vyprávěním o svém sportovním životě navodili příjemnou atmosféru a ochotně odpovídali na otázky přítomných. Tato akce nám přinesla spoustu pěkných zážitků i poučení. Těšíme se zase za rok!

Na župní soutěže jsme se s dětmi připravovali od zahájení cvičebního roku, protože hned v lednu se konal župní přebor ve švihadlovém víceboji. Skládal se z několika disciplín, jako jsou přeskoky snožmo na čas, slalom kolem kuželek a maraton. Nebylo zrovna lehké zvládnout všechny najednou, ale naše děcka to provedla velmi dobře. Adélka Havelková vyhrála zlatou medaili a suverénně si vedla v přeskoku snožmo, točila švihadlem tak rychle, že rozhodčí pomalu ani nestačili počítat přeskoky. Zrovna tak byla vý-

borná Kristýnka Kučová, která také získala zlatou medaili ve své kategorii mladších žákyní. Dobře si vedla i Lenka Charvátová, Berenika Svitková a Marek Koutný. Všichni dostali diplomy a zaslouženou sladkou odměnu.

V únoru se v ZŠ Bzenec konala soutěž ve šplhu a plavání. Této soutěže se tentokrát zúčastnilo i více chlapců, protože šplh a plavání je pro ně přirozenější disciplínou, než skákání přes švihadlo.

Nejvíce medailí „posbírali“ Kamil Profota a František Harca. V plavání byl Kamil první a František druhý a ve šplhu si poradí vyměnili. Také děvčata získala cenné kovy – Kristýnka Kučová zlatou medaili v plavání i ve šplhu, Adélka Havelková stříbro ve šplhu a bronz v plavání, Adélka Cmajdálková stříbro v plavání i ve šplhu. Stříbrnou medaili za plavání získal i Marek Koutný, ze které měl velkou radost, protože konkurence byla velká. Jeník Harca, jako nejmladší účastník v kategorii chlapců, vyšplhal několikrát až k určité metě, ale na medaili to nestačilo, má však velkou šanci získat ji v dalším roce. Dobře si vedla i Sára Vráželová a Lenička Řiháková, kterým medaile unikla jen o vlasek. Na závěr soutěže se mohly děti vyřádit v bazénu, čehož plně využily.

Chtěli jsme se ještě zúčastnit dalšího župního přeboru v lehké atletice, ale to už jsme bohužel kvůli koronavirové pandemii nemohli absolvovat. Byl vyhlášen nouzový stav, děti nemohly chodit do školy a nemohly ani cvičit a trénovat. Bylo nám to moc líto, děti se na soutěž těšily. O to více se budeme připravovat v dalším cvičebním roce, který zahájíme v září tohoto roku akcí „Sokol spolu v pohybu“. Na tuto zveme všechny, kdo si budou chtít cvičením ověřit svoji fyzickou zdatnost. Také zároveň srdečně zveme na slavnostní akademii k 30. výročí založení naší Tělocvičné jednoty Sokol Vacenovice, která se bude konat 15. listopadu 2020.

Sportu zdar!

Za TJ Sokol Vacenovice

Marie Řiháková

Sokolské soutěžení

KVASACO VACENOVICE

Dne 4. 1. 2020 se v Hustopečích konal tradiční Novoroční turnaj ve futsale, jehož jsme pravidelnými účastníky. Do velmi kvalitně obsazeného turnaje, jehož se účastnily celky převážně z Brněnska a okolí, jsme nastoupili ve velmi slepené sestavě. V našem celku chyběly tradiční opory, což se projevilo v sehranosti celého mužstva. I přes zlepšující se výkon jsme po dvou porážkách a jedné výhře nemohli pomýšlet na postup ze základní skupiny a zbylo na nás celkové třetí a tudíž nepostupové místo.

Hustopeče B – KVASACO Vacenovice 3:0

Oggy a škodící – KVASACO Vacenovice 7:3 (Sladký, Šimon, Vašek)

KVASACO Vacenovice - O myších a lidech 2:1 (Vašek 2x)

Ing. Radek Procházka

SPORTOVNÍ KLUB VACENOVICE FOTBALOVÝ ODDÍL

Kalendářní rok 2020 byl v mužských kategoriích zahájen jarní přípravou 14. ledna 2020. Po podzimním umístění A-mužstva na 5. místě s 5-ti bodovou ztrátou na vedoucí mužstvo Velkých Bílovic jsme si dávali za cíl zaútočit na vedoucí postavení v 1.B třídě skupiny C. K uvedenému cíli jsme postavili i přípravu na jarní zápasy. Absolvovali jsme

tradiční soustředění v Luhačovicích a plánovali 3 přípravná utkání.

U B-mužstva, které podzimní část soutěže 3.třídy ukončilo na posledním místě skupiny A, byl výborem vysloven požadavek, aby byl soutěžní ročník s maximálním úsilím ukončen bez neodehraných zápasů se ctí.

No nastalo období dnem 13. března, týden před zahájením jarních mistrovských utkání - na základě rozhodnutí vlády o vyhlášení nouzového stavu z důvodu Pandemie Corona virusu byly zrušeny všechna soutěžní, turnajová, přípravná i přátelská utkání a následně uzavřena i všechna sportoviště k provozování sportu včetně tréninků. **VV FAČR schválil k 8. 4. 2020 ukončení Soutěžního ročníku 2019/2020 ohledně mistrovských a pohárových amatérských soutěží.**

Uvedené období trvalo až do 11. května, od kdy se rozvolnila pravidla pro sportování a za určitých podmínek bylo možné obnovení sportovních tréninků.

Do nového ročníku 2020/21 bylo přihlášeno družstvo mužů do 1.B.třídy JmKFS a B družstvo pro malý zájem hráčů nebylo do letošního ročníku přihlášeno. V mládežnických kategoriích bylo přihlášeno družstvo starší a mladší přípravy do okresní soutěže a družstvo mini přípravy.

Mládežnická družstva přípravek v zimním období trénovala v tělocvičně ZŠ Milotice a nejmenší v ZŠ Vacenovice. Přerušением činnosti opět v květnu zahájila tréninkovou aktivitu na stadionu, kde každé pondělky a čtvrtky se připravují tréninkovými jednotkami a přípravnými zápasy na nastávající nový ročník soutěže. V uvedené dny bychom rádi uvítali i nové zájemce, na které se budou těšit jednotliví trenéři družstev.

Program přípravy:

- 27. 6. 2020 Turnaj přípravek o pohár starostky obce
- 13. – 17. 7. Bude organizován fotbalový tábor přípravek
- 18. 7. 2020 Muži A se účastní Turnaje v Rohatci při příležitosti 750. výročí založení obce za účasti Slavoj Rohatec, SK Vacenovice, Baník Ratíškovice, Baník Dubňany
- 25. 7. 2020 Přípravné utkání Vacenovice – Dolní Bojanovice
- 1. 8. 2020 Přípravné utkání Koryčany – Vacenovice

Podle předběžných informací by nový ročník 2020/21 mohl být zahájen 8. srpna, když do té doby nedojde znovu k nepředvídatelným událostem. Vše by měl napovědět Losovací aktiv, který je předběžně plánován na 20. 7. 2020 v Brně.

Závěrem výbor SK děkuje všem, kteří svůj volný čas věnují práci při řízení nebo výchově mladých sportovců, jsou nápomocní při zabezpečování sportovního života ve Vacenovicích a zejména všem sponzorům, Obci Vacenovice, drobným podnikatelům a živnostníkům za dary poskytnuté v průběhu roku na zabezpečení chodu klubu a činnosti v něm.

Přejeme všem hráčům, členům realizačních týmů a samozřejmě všem příznivcům vacenovické kopané příjemné prožití letošní dovolené a hodně elánu do nastávající sezóny 2020/21.

Steinhübel Marian, sekretář SK Vacenovice

Zleva: Marek Jašík – trenér, Amálie Stratilová, Dominik Hasík, Štěpán Šimkovič, Peter Juriš, Maxmilián Linduška, Adam Kleker, Tomáš Komoň, Ladislav Šimeček, Jakub Komoň, Zdeněk Fridrich, Jiří Chváta, Zdeněk Fridrich - trenér

ČERVENEC

Po		6	13	20	27
Út		7	14	21	28
St	1	8	15	22	29
Čt	2	9	16	23	30
Pá	3	10	17	24	31
So	4	11	18	25	
Ne	5	12	19	26	

SRPEN

Po	3	10	17	24	31
Út	4	11	18	25	
St	5	12	19	26	
Čt	6	13	20	27	
Pá	7	14	21	28	
So	1	8	15	22	29
Ne	2	9	16	23	30

ZÁŘÍ

Po		7	14	21	28
Út	1	8	15	22	29
St	2	9	16	23	30
Čt	3	10	17	24	
Pá	4	11	18	25	
So	5	12	19	26	
Ne	6	13	20	27	

ŘÍJEN

Po		5	12	19	26
Út		6	13	20	27
St		7	14	21	28
Čt	1	8	15	22	29
Pá	2	9	16	23	30
So	3	10	17	24	31
Ne	4	11	18	25	

LISTOPAD

Po		2	9	16	23	30
Út		3	10	17	24	
St		4	11	18	25	
Čt		5	12	19	26	
Pá		6	13	20	27	
So		7	14	21	28	
Ne	1	8	15	22	29	

PROSINEC

Po		7	14	21	28
Út	1	8	15	22	29
St	2	9	16	23	30
Čt	3	10	17	24	31
Pá	4	11	18	25	
So	5	12	19	26	
Ne	6	13	20	27	

VZPOMÍNKA NA SILVESTROVSKÝ POCHOD DO MILOTIC – TÉMA PRAVĚK

NOVÉ POHLEDNICE HABÁNSKÝ SKLEP

POHLEDNICE OBCE VACENOVICE

Výběr pohlednic

Obec Vacenovice vydala pohlednice s habánskou keramikou. V červenci vydá nové pohlednice obce. Pohlednice si můžete zakoupit na ????

Obecní ples – téma Havaj párty

Vacenovický zpravodaj vydává Obecní úřad Vacenovice, Na Dědině 243, 696 06 Vacenovice. Členové redakční rady neodpovídají za obsah, chyby a názory jednotlivých autorů příspěvků. Redakční rada: Ing. Jana Bačíková, MBA, Ing. František Novák, Ing. Marta Grufíková, Ludmila Kacrová a Marcela Tomašovičová. Vychází v červenci 2020. Náklad: 650 kusů. Grafická úprava a tisk: Tiskárna Šiki Kyjov. Evidenční číslo MK ČR E [777777777777](#).